

ΝΕΟΛΟΓΟΣ

20/2 ΙΟΥΛΙΟΥ 1874

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ.

Ἐργασία προκλητικῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Φρ. 46
 ἐν Ἰσπανίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ 60
 ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ῥουμανίᾳ 70
 ἐν Ἑσθονίᾳ καὶ Ῥωσσίᾳ 80

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται γροσίου.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ.

Ἀγγλίας, ... πρὸς γρ 2 πέντε στήλ. Ἐν τοῖς διαφόροις γρ 10 πέντε στήλ.
 Διατεταγμένῃ τῇ 8 αὐλῇ 5 Ἄλφρ. Τουρκίας πρὸς γρ 100.
 Διὰ τὴν ἔγγραφον συνδρομὴν τῶν ταπεινῶν οὐλῶν.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Πολιτικὸν δελτίον—Τὸ ὑπόμνημα τοῦ κυρίου Κουμουνδούρου—ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ. Ἰταλία (ἡ δὲ μοῖρα ἀποφάσκει)—Ῥωσσία (τὸ διὰ τὴν ἐπὶ τῇ λεγομένην συνθήκῃ. Οἱ ἐν Χέλμυ Οὐνίται) Ἑλλάς (κρίσεις περὶ Ἑλλάδος) Ἀγγλία (οἰκονομικὰ) Ἀσία (οἱ Ῥώσοι καὶ οἱ Βρετανοὶ ἐν τῇ κεντρικῇ Ἀσίᾳ)—ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ. Μνημόνιον ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ—ΕΜΠΟΡΙΚΑ—Τελευταῖαι εἰδήσεις (τηλεγραφήματα).

Κωνσταντινούπολις, 20 Ιουνίου.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Καὶ παρὰ τὴν κοινὴν διάθεσιν πολιτικῆς ἡ Γαλλία δύναται νὰ κατέχῃ τὴν πρωτὴν θέσιν μεταξὺ τῶν ἡμετέρων εὐδαιμονούντων ἐνεκα τοῦ διαφόρου ὑπερ συνήθως παρέχει ἡ πολιτικὴ κίνησις ἐν αὐτῇ οὐ μόνον εἰς τὰς ἐξωτερικὰς σχέσεις, ἀλλὰ καὶ ἰδίως μάλιστα ἐν τοῖς ἐσωτερικοῖς αὐτοῖς πράγμασι. Ἡμεῖς σχεδὸν δὲν παρέχεται χωρὶς ν' ἀναγγελλῶμεν τὸν νέον ἐκ Βερσαλλιών ἡ Παρίσιον σχετιζόμενον πρὸς τὸν ὁργανισμὸν τοῦ πολιτικοῦ βίου τῆς Γαλλίας καὶ μίαν παρουσάζον ἐκδόχων τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων περιστάσεων, ἐν αἷς ἡ χώρα διγερθεῖται, οὕτως εἰπεῖν, κλυδωνίζεται πελαγίζουσα πρὸς εὐρεσιν τοῦ σωτηρίου λιμένος. Χθὲς ἀνηγγελλάμεν ἐκ τῶν τηλεγραφικῶν ὅτι ἡ ἐπὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν συνταγματικῶν νομοσχεδίων ἐπιτροπὴ εἶχεν ἀποφύξει τὴν πρότασιν τοῦ κ. Καζιμίρ Περίε περὶ διορισμοῦ δευτερευούσης ἐκ τῶν ἐαυτῆς μελῶν ἐπιτροπῆς ὅπως καθυποβάλλῃ αὐτῇ ἐκθεσὶν περὶ τῆς διοργανώσεως τοῦ πολιτεύματος. Σήμερον ἄλλο ἀναγγελλεται, τὸ ὅσον καὶ τὸ συντομικὸν καὶ οἰκονομικὸν ἐκπεφρασμένον ὑπὸ τοῦ τηλεγράφου, δύναται ὅμως νὰ συμπληρωθῇ δι' εἰσαγωγὴν οὐχὶ ἐκτόπων. Μὴ παραδόξως αὖ τὴν προεμμένην πρότασιν ἡ τριανταεταμῆς ἐπιτροπὴ παρεδίδετο οὐχ ἥ τισιν ἀλλήν καὶ ὑποεπιτροπῇ ἐσχηματισμένη. Ἀλλ' αὕτῃ προέκειτο νὰ ἐξετάσῃ τὴν δευτέραν πρότασιν, τὴν ἐκ τοῦ δεξιῦ μὲν κέντρου ἄλλοι τοὺς διαστάσαντες νὰ τεύχῃ τὴν χεῖρα πρὸς τὴν δημοκρατικὴν μέρους αὐτοῦ ἀπορρέουσαν, ἥτις συνίσταται ἐκ τῆς διοργανώσεως τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐξουσίας ἐν τῇ προσωπικῇ τοῦ στρατάρχου Μάκ-Μαῶν, τὸ ὅριστον καὶ αὐτὸς ἐπαφινόμενος εἰς τὴν διακρίσιν τοῦ μελλόντος καὶ μετὰ τὴν συμπληρώσιν τῆς ἐπαιτίας. Οὕτως ἐκ τῶν διαφόρων προτάσεων αἰνέται ὑποκινήσει αὐτὸν συνηγορίας ἐν τῇ ἐπιτροπῇ ὑπερσυνεχῆ καὶ τῆς πρωτοσύνης παραπεμφθείσης εἰς τὴν ἐξετάσιν αὐτῆς προτάσεως τοῦ κ. Λαμβέρ, ἥτις παρέχουσα πρὸς δημοκρατικὸν τὸν τύπον διὰ τὴν ἐπαιτίαν ἀφίνει καὶ τοῖς ἀντιπάλους αὐτῶν τὸ μέλλον, ἥτοι τὸ μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἀρχῆς τοῦ στρατάρχου Μάκ-Μαῶν εὐρὸ στάδιον, ὑπερ ἐκείνου ἐξήχθησαν ἵνα μετενέγκωσι καὶ ἐντὸς τῆς ἐπαιτίας αὐτῆς μὴ ἐμπιστευόμενοι καὶ ἀγωνίζοντο νὰ προκαταβάλωσι δι' ὀριστικῆς λύσεως τὸ ἀβέβαιον μέλλον. Ἡδὲ μὲν ἡ συζήτησις νὰ παρελθῇ εἰς τὴν ἐθνοσυλλευσιν, ἐνῷ κυρίως προέκειτο νὰ γνωστῇ τί τὸ γεννησόμενον ἢ τοῦλάχιστον τὸ ἀποφασισθόμενον, καὶ ὅταν πολλὰς καὶ γενομένης ἀντιπαραστάσεως καὶ πρὸς τὰς ἀποφάσεις αὐτὰς σκευορροῦνται καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς, τοῦ ὅτι πρὸ μὲν μολὶς εἰδομένην συμβαίνει ἐν Μασζίττῃ δὲν εἶναι ἀσυνήθως καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Γαλλίας.

Λόγοι φιλίας καὶ ἀδρόναι αἰσθητικὴν ἐδότη καὶ αὐτὸς ἀφορμὴ ἵνα ἐξενηχῶσι μεταξὺ δύο τῶν κραταιότερων τῆς Βυρρῶντος αὐλῶν. Ὁ μέγας δούξ Κωνσταντῖνος τῆς Ῥωσσίας ἐνέχοντος ἐν Βιέννῃ, ἐνθα μετέβη πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς αὐλῆς τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ, ἀνεχώρησε τὴν τοσοῦτον διὰ στόματος φερομένην αὐτῶν παλαιὰν συμφωνίαν ἡ ἄλλως εἰπεῖν προσέγγισιν, κατὰ τὸν μετὰ τὴν ἰσως καὶ πολιτικότερον ὅρον, τῶν ἀνακτοβουλίων Βιέννης καὶ Πετρούπολεως. Ἐν τοιαύτῃ περιστάσει ζωτῶν φιλίας ἐκδόχων μὲν θέλοντες νὰ καταστῶναι ἀκαίριος ἐνοχοὶ ἀναμνηστικῶν παραδόσεων, πολιτικῆς καὶ πολιτικῆς προγενεστέρων, ἀλλὰ θέλοντες μὲν νὰ ἐπιδώσωμεν τὴν ἱστορίαν τῶν αὐτοβούλων σχέσεων ὡς ἀρχομένην ἀπὸ τῶν πρώτων βημάτων τῆς προσηγορίας τῶν δύο ἀνακτοβου-

λίαν ἐν Βιέννῃ κατὰ τὰς πρώτας τῶν αὐτοκρατορῶν Αὐστρίας καὶ Ῥωσσίας συναντήσεις ἐν Βιέννῃ, καὶ τὴν αἰγλήν αὐτῶν μεσομαρτυρῶν ἐν Πετρούπολει κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ πρώτου. Ἀλλ' ἐν τοιαύταις ἱστορίαις ὅπου ἐγένοντο σταθμοὶ καὶ μεταβολαὶ ὅπου ἐν τῇ παρελθούσῃ! Διὰ τὸ μέλλον, δὲν ἔχομεν νὰ προσεκόσμεν ἡ νὰ εὐχρησθῶμεν ὅπως ἢ ἐν πάσῃ ἄλλῃ περιπτώσει φορητικὴ μοτονία εἰς τὴν τοιαύτην φάσιν διεθνῶν σχέσεων ἐξακολουθήσῃ ἀδιάκοπος καὶ ἀποκίλτος ὁλιβερός ποικίλματι τραπεζομένη μόνον πρὸς τὴν ἀμοιβαίαν τῶν κρατῶν ἡσυχίαν καὶ τῶν λαῶν αὐτῶν ὑπερμαίαν καὶ ὅταν αὕτῃ δύναται νὰ προσέλθῃ ἐκ τῶν ἐπισήμων συνδυασμῶν. Τοιαύτῃν ἔννοιαν καὶ τοιοῦτος οἰκονομικὸς θεωρούμενος ὅτι προϋποδεικνύουσιν οἱ ἐν Βιέννῃ τῇ παρελθούσῃ δευτέρᾳ ἀνταλλαγέντες μεταξὺ τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ, καὶ τοῦ ἐνέχοντος παρ' αὐτοῦ μεγάλου δούκου τῆς Ῥωσσίας ἐν δέπνῳ λόγῳ ἀνακεφαλαιώμεν αὐτοὺς ὡς διεβιβάσθησαν προχθὲς ὑπὸ τοῦ τηλεγράφου. Πῶς, εἰπεῖν ὁ Φραγκίσκος Ἰωσήφ αἶψαν τὸ κύπελλον, ὑπερ ὑγείας τοῦ ἀγαπητοῦ μου φίλου αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας, τοῦ ἀνδρείου αὐτοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου καὶ τοῦ μεγάλου του ναυάρχου ὃν ἤδη ἔχομεν τὸ εὐτύχημα νὰ βλέπωμεν παρ' ἑαυτῶν. Τοιαῦτα αἱ λέξεις δι' ὧν ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρουγγαρίας ἐπιδρομήσας τὸν ἀδελφὸν τοῦ πατρὸς ὅστις ἀπῆλθεν εὐχαριστήσας τὴν Αὐτὸν Μεγαλειότητα διὰ τοὺς εὐγενεῖς τοῦτους λόγους ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ τάγματος τοῦ ἀγίου Γεωργίου. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἐν οἷς λόγους εὐφρονι ἐγένοντο εὐχαὶ ὑπὲρ τῆς στρατιωτικῆς ὕψεως τῶν δύο κρατῶν οἱ δὲ στρατοὶ καὶ οἱ στόλοι καὶ τὸ τάγμα τοῦ ἀγίου Γεωργίου εἰς πρώτην ἔρχονται σειράν οὐδὲ λείψι ἀπαντᾶται ἐν τῷ στόματι τῶν ὑψηλῶν προσώπων ὑπὲρ τῶν λαῶν ἀλλ' εἰς τοῦτο δὲν πρέπει νὰ μεμψήμεν τὴν μνήμην αὐτῶν ἀλλὰ τὰ πράγματα μάλλον αὐτὰ, ἅπερ εἰς τοῦτο αὐτὸν εὐθύνοντες ῥούν τὰς ὑψηλὰς πολιτικὰς προτάσεις.

ΤΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΟΥ Κ. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΥ (1)

Κύριε συντάκται.

Ὅταν τοὺς ἐμπαιθεῖς δημοσιογραφικοὺς διαπληκτισμοὺς διαδέχεται ἡ γαλήνη τῶν πραγμάτων συζητήσις, καὶ ὅταν τὰς κρατικαὶς ἀντεγκλίσεις ἀντικαθίστῃ ἡ ψυχρὰ καὶ ἀμερόληπτος ἐξέτασις τῶν λόγων καὶ τῶν ἔργων τῶν πολιτευομένων, τότε δύναται τις νὰ ἐλπίσῃ, ὅτι καὶ τὰ τῆς πολιτικῆς θὰ ὁδοποδοῦται, καὶ ὅτι καὶ ἡμῶς θὰ βαδίσωμεν ἐπωφελεστέρων διὰ τὴν πατρίδα καὶ τοὺς πολιτευομένους αὐτοῦ. Ὅταν λέαν ἐυφροσύνης ἀνέγινον ἐν τοῖς ὑπ' ἀρ. 1604 καὶ 1605 ὡλλοῖς τοῦ «Νεολόγου» κρίσεις τινὰς περὶ τοῦ ὑπομνήματος τοῦ κ. Κουμουνδούρου, ὃν ἴσως δὲν δύναται ν' ἀποδεχθῇ τὰ ἐμπειρημένα καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν συμπεράσματα ὡς ὅτι, τῶν ὁσίων ὅμως τὸ ὅρος καὶ τὴν μετρημένην γλώσσαν ὁρῶμεν ν' ἀναγνωρίσωμεν ὡς ἀκριβοῦσαν αὐτὴν τὸν σοβαρὸν ἀντικείμενον, περὶ οὗ νῦν συζητοῦμεν. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡμῖς «ἐπικαλεσάμεθα τὴν μετροπαθὴν περὶ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ἀντικειμένου συζήτησιν, ἀπρόσπευτον εἰς τοῦτο πᾶντος ὅπου κινῶνται τῆς ἐνήμερας καὶ προοδῶν τοῦ ἐλληνικοῦ βασιλείου, καὶ προθύμως εἰς τοῦτο «παρέχεται τὰς στήλας τοῦ «Νεολόγου», αἰνέται ὁμολογούμενος πάντοτε ἐφελκυστικὴν ἰδέαν καὶ ἐν διαμέτρῳ ἀντιθέσιν, διὰ τοῦτο προσέρχομαι καὶ ἐγὼ μετὰ θάρρους, πεπεισμένος ὅτι, ἐάν δὲν θὰ τιμήσεται καὶ τὰς ἐμὰς κρίσεις διὰ μικρὰς προσηγορικῆς

(1) Σ. Σ. Ν. Δημοσιεύσαντες τῆς ἰδέας καὶ κρίσεις φίλοι περὶ τοῦ ὑπομνήματος τοῦ κ. Κουμουνδούρου πρὸς τὸν ὅτι πολλοὶ καὶ ἄλλοι ἐκδοῦναι ἐκδοῦναι τὰς περὶ τοῦ ὑπομνήματος ἐκείνου κρίσεις αὐτῶν, φρονούντες ὅτι ἐκ τῆς συζητήσεως θέλει βεβαίως προκύβῃ ὠφέλησις. Χαίρομεν βλέποντες τὴν εὐχὴν ἡμῶν ἐκτελεσμένην καὶ προθύμως ἀρχομένη τῆς δημοσιεύσεως σπουδαίας μελέτης, ἡμετέρου φίλου, ἡς καὶ περὶ ἐπὶ πολλὰς μικροτέρας ἰσως καὶ πρὸς χρόνους πρὸς τινὰς τῶν ἡμετέρων κρίσεων συνιστάμεν οὐχ ἥττον τὴν μετὰ προσοχῆς ἀνάγνωσιν πᾶσι τοῖς περὶ τῶν ἐλληνικῶν πραγμάτων ἐνδιαφερομένοις καὶ ἐν τοῖς πλείστοις σκλήρῳ, μὲν ἀλλὰ πιστῶς ἐκτελεσθῇ τὰ πράγματα καὶ μετὰ πολλῆς λογικῆς κατασκευαστικῆς τῆς περὶ τὰς ἐπὶ τῇ ἐλευθερίᾳ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἣν μὲν ὁ δὲ δὲν ὅσα τῇ ἐννεῖ προέβλεπον οὐ παύονται τινες συμβουλευόντες τῇ Ἑλλάδι.

συστάσεις, δὲν θέλετε ὅμως ἀρνηθῆ εἰς αὐτὰς τὴν φιλοεὐχὴν ἐκείνην ἣν προσηγορήθητε εἰς τοὺς μετροπαθῶς καταβιβάζοντες εἰς τὸν ἄγωνα, οἰκιστὴ καὶ ἀνὴρ αἱ ἰδέαι αὐτῶν.

Λέγω δὲ τοῦτο, διότι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς ὁρῶμεν προεπινοήσας ἡμᾶς, ὅτι αἱ ἐμὰ ἰδέαι ἀντικείμεναι εἰς διαμέτρῳ εἰς τὰς τοῦ ὑμετέρου σπουδαίου φίλου. Ἐπειδὴ δὲ αἱ τελευταῖαι αὐταὶ ἀντιφάσκουσιν, ὡς ὠλέγετε, πρὸς τινὰς τῶν ὑμετέρων ἐλπίδων ἐπὶ τῶν ἡμετέρων συντάξεων, νὰ συμφωνήσωμεν περισσότερον. Καὶ ἐν πρώτοις εἰμὶ ὁλως ἐναντίος τῆς γνώμης, ὅτι ἡδὲ καὶ ὁ κ. Κουμουνδούρος ἐν ταῖς μέχρι τοῦδε δημοσιευθείσαις κρίσεσι τοῦ ὑπομνήματος τοῦ. Ὁ ἀρρογράφος παρεκπνέεται ἐν ἀρχῇ, ὅτι ὁ πατρισμός καὶ ἡ ἐμπειρία «κατεβίβασαν τὸ ζήτημα ἀπὸ τοῦ ὅρους πρὸς ἐθνικὰς ὠφελείας εἰς τὴν κοινὴν τῆς κομμικτικῆς ἰδιότητος» καὶ ὅτι «οὕτως ὁ ὑπόμνημα δὲν συνετέθη ὡς προῖον «περισπασμένης πείρας καὶ ὡλολογημένης «ἐκπαιδεύσεως, ἀλλ' ὡς ἔργον πολιτικοῦ κομμικτοῦ». Ἐν ἄλλοις λόγοις ὁ κύριος οὗτος, ὅστις «ὡς οὐδεὶς τῶν ἐν Ἑλλάδι «πολιτικῶν ἀπορρομένων ἀνέμων», ὡς σχετίζεται ν' ἀναλύσῃ τὸ ὑπόμνημα «τῇ ψυχρῇ τῆς λογικῆς καὶ δικαιοσύνης σκλήρῳ, θεωρεῖ λογικὸν καὶ δίκαιον ν' ἀποδεχθῶμεν ὡς ἐκ τῶν προτέρων βέβαιον καὶ ὡς βῆμα τῆς ὅλης συζητήσεως, ὅτι τὸ ὑπόμνημα τοῦ κ. Κουμουνδούρου εἰναι πραγματικῶς «προῖον «περισπασμένης πείρας καὶ ὡλολογημένης «ἐκπαιδεύσεως». Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ ἀρρογράφος βεβαίως δὲν εὐρίσκει ἐν τῇ ὕψει τῆς ἐθνικῆς ὠφελείας, ἡ δὲ σκλήρ αὐτοῦ ὅτι οὐδὲν ἔστιν ὡς ἐργον πολιτικοῦ κομμικτοῦ, ἐνῶ καὶ αὐτὸς μετ' ὀλίγης γρημύνης κηρύττει ὅτι ἐν τῇ προγράμμῳ ἐνηντηται τοῦ «πολιτικοῦ τούτου ἀνδρός αἱ πολιτικαὶ «δοξαί, αἱ καὶ πρὸς τὸν πολλὰς ἀπὸ «τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ἐξήχθησαν, καὶ αὐταὶ δὲν διόχευται νὰ ἐπικροτήσῃ εἰς «τὴν περὶ τούτου πρωτοβουλίαν τοῦ κ. «Κουμουνδούρου, ὅστις, βεβαίως δὲ, τοῦ «ὑπομνήματος ν' ἀποδεχθῇ τὰς κρίσεις «αὐτοῦ τοῦ στενοῦ κύκλου τῶν προσωποκτικῶν «τήτων εἰς τὸν τῶν ἀρχῶν, ἀνεκλήσει παρροκρατικῶς τὰς κρίσεις αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ὑπὲρ τοῦ κ. Κουμουνδούρου συνηροῦσαντες κύριον κίνημα τοῦ θεωροῦντες, διεχράζετο δὲ ἄρχας πολιτικοῦ κόμματος διὰ τὸ ὑπομνήματος τοῦ. Ὁ ἀρρογράφος ὅμως κρίνεται νὰ ἔχῃ τὸσον περὶ συνταγματικῶν πολιτευμάτων καθαρὰς ἰδέας, ὡς καὶ κατωτέρω θέλομεν παρατηρήσει, ὅστε θεωρεῖ τὸν τινὰ μορφήν τὸ νὰ ἐκληφθῇ τὸ ὑπόμνημα ὡς «ἔργον πολιτικοῦ κομμικτοῦ».

Ὅταν ὅμως σκεπτόμενος ὁ ἀρρογράφος, οὐδὲν ἄλλο πράττει ἢ νὰ ἀκολουθῇ πιστῶς τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Κουμουνδούρου καὶ τῶν φίλων αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πράγματι ἐπιδωθέντων ἀρχῶν, τὸ ἀπολύειν δηλαδὴ τὰ πλεονεκτήματα τῶν ἔργων τῶν, οὐχὶ ὅμως καὶ τὸ φέρειν τὸ βέρος τῆς ἐξ αὐτῶν εὐθύνῃς. Διότι ἐνὸς μὲν ἀρ' ἐνὸς δικαιοῦσιν ὑπὲρ τοῦ κ. Κουμουνδούρου τὸ κλῆσις τῆς «πρωτοβουλίας τῶν πολιτικῶν τῶν ἀρχῶν», ἀπρότερον ἀπρότερον, ὅτι «ἐκ τῆς τῆς τῆς Βουλῆς, ὅτι ἔθελε καὶ ἡ δύναμις νὰ κυβερνήσῃ ἄλλ' ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐκ τοῦ τοῦ ἐπείχετο. Πᾶς δὲ ἀποκινεῖται ὅτι τὸ ὑπόμνημα διεκρινεῖται τὸ φρόνημα τοῦ ἔθνους; Ποῖα ἀμερόληπτος καὶ ἀχρῆτος πρὸς τὰ κομμικτικὰ συμπεριφέροντα ὅμως ἀνθρώπων ἀνομολογῇ τοῦτο; Πότε συνήλθον δὲ καὶ πάλαι, ἐν ἐλκυστικῇ τῇ τῶν κ. Κουμουνδούρου ὅτι «ἐγένετο παρὰ τῇ βασιλείᾳ ὁ «πρῶτος ἐπίσκοπος» διεκρινεῖται τῶν φρονήματων τῶν ἔθνους; Μὲν ὁ ὑμέτερος ἀρρογράφος, ὁ «Αἰών», ἡ «Παλαιγενεὶς» καὶ τὸ «Ἐθνικὸν Πνεῦμα» (οὗτος τὸ περὶ τὰς τοιαύτας διαβεβητικὰς κρίσεις συνίσταται, ὑποθέτομεν, εἰς τὴν χρονοτομίαν ὁλοκλήρῳ) βεβαίως ταῦτα, ἡ γορεῖα δὲ ὁλοκλήρῳ ἡ ἀποκλειστικὰς κομμικτοῦ. Σήμερον δὲ τὸ ἐπὶ τοῦ ἔθνους διεκρινεῖται περὶ τοῦ ἐθνικοῦ καὶ ἀποστρέφεται τὰς φωνασίας ἀνθρώπων οὕτως, ὡς ἐλθόντες εἰς τὴν ἐξουσίαν, λαοσυνοῦν οὐχὶ μόνον τὰς φωνασίας ταύτας ὑποχρεῖται, ἀλλὰ καὶ τὰς κινεῖται τὰς καθήκοντες. Ὅτι δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει, θὰ πεισθῇ νομίζω ὁ ὑμέτερος ἀρρογράφος ὅλα γινώσκων τὸ ἀποτέλεσμα τῶν προσηγνῶν ἐκλογῶν, καὶ ἴσως τότε πύσιν ἐκφράσῃ ἐλαφρῶς καὶ ἀναποδείκτους οὕτω τὸσον τοῖς ἀρχαῖς καὶ παρεκκινεῖται μόνον ἰσχυρισμοί, οἱ οἱ ἰσχυρισμοί.

Καὶ ἄλλα ὅμως παρόμοια καὶ ὑπερβολικὰ μέχρι γελίου λέγει ὁ ὑμέτερος ἀρρογράφος περὶ τοῦ κ. Κουμουνδούρου ἰσχυρισμοὺς ὡς πολιτευομένου. Πρὸς τὴν τοῖς νεωτέρους Ἑλλᾶσι τὰ ἐπιθετὰ φρονούντας ἀπολέαντα τὴν ἰσχυρὰ καὶ σημαίναν αὐτῶν, οἱ ἐπαινοὶ ἀδικαιῶνται διενέμεναι δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ, ὡς ὁ σταυρὸς τοῦ Σωτῆρος, πάντες οἱ ἀνθρώποι νομίζονται καλὸν καὶ ἀγαθόν, ἡ δὲ ἀνοχὴ ἐβλῆκεν εἰς βαθμὴν φθοροποιὰς ἐπιδοκίμου νότου ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς ὁλοκλήρας ἀναπτύσσοντος καὶ ἀνθρώπου πάντος εἶδος φαρμακρὸν βόταν. Τὸ καὶ ἔμῃ φρονῶ, ὅτι μόνον αὐτῶν καὶ ἀδικαιῶντες κρίσεις τῶν πράξεων τῶν ἡμετέρων πολιτευομένων δύναται νὰ μὴ ἐπαγαγῇ εἰς ἀληθὴ συνειδήσιν τῆς θέσεως ἡμῶν, ὅπως μόνον διὰ τῶν μικρῶν φαρμάκων το-

«κομμικτοῦ» κατὰκλῆπειν δὲ τὴν εὐθύναν διὰ λογαριασμὸν τῶν ἄλλων κομμικτοῦ καὶ πολιτευομένων ἐν γένει καὶ αὐτοῦ τοῦ βασιλέως, εἰναι ἀποδείξεις τῆς διπλοπροσώπου ἐκείνης καὶ πολιτικῆς, ἣν πολλοὶ καταμύρρονται ὁ κ. Κουμουνδούρος, καὶ ἑλλείψεις ἡθικοῦ θάρρους ἀναίτια, οὐχὶ «σπουδαίου καὶ περιβλέπου πολιτικοῦ ἀνδρός καὶ μεγάλου κομμικτοῦ», ἀλλὰ καὶ τοῦ ἔχοντος τῶν βουλευτῶν τῶν ἐρημονήσαντων τοῦ Αἰγαίου.

Καὶ ἐάν μὲν ὁ κ. Κουμουνδούρος διετύπωνεν ἐν τῷ ὑπομνήματι τὸ ἀρχαῖον, ὅπως ἀξίας τοῦ ὀνόματος τούτου, καὶ ὁποῦ εἶδος εἶναι αὐταὶ, θέλομεν ἐξετάσει κατωτέρω. Ἀλλ' εἶναι ἀρὰ ἐξ ἀρχῆς, ὅτι αἱ ἰδέαι αὐταὶ εἰναι ἡ ἐκ φρασῆς τοῦ γένους τῶν Ἑλλήνων φρονήματα, καὶ ὅτι οἱ κομμικτοὶ οἱ τὴν πρῶτην ἀντιπολίτευσιν συναπνεύσαντες τὰς «αὐτοῖς τῶν καὶ ἀνέχοντες εἰς τὴν «ἐπικρατείαν τῶν», ὡς διακινεῖται ὁ ὑμέτερος ἀρρογράφος; Πραγματικῶς ὁ κ. Κουμουνδούρος πρὸς ἡ παραπομπὴν τοῦ ὑπομνήματος τοῦ πρὸ βασιλέως, τὸ ἀνέχοντες τοῖς κ. κ. Βουλῆς καὶ Ζεῖμης, ὅπερ εἰρήσῃ ἐν περὶ τῶν ἀποκινεῖται ὅτι ὁ «σπουδαῖος οὗτος πολιτικὸς ἀνὴρ», δὲν εἶμεν μεγάλῃ πεποιθὴς εἰς τὸ ἔργον τῶν χειρῶν του. Πᾶν ὁ μὲν κ. Βουλῆς, λέγουσιν, ἐπὶ τῇ ἐπιθετικῇ ὑπερβύρῃ νὰ ἀπορνήσῃ ἀρὰς ὅτι κ. Ζεῖμης, κατ' ἀρχὴν μὲν κατέφινε τὴν ἐπιδοσὶν ὑπομνήματος, ὡς ἀντισυνταγματικὴν, ἐπειδὴ ὅμως ἦν τετελεσμένον γεγονός, συνεβούλευσε τροποποιήσει τινὰς ἐπὶ τὸ μετῴριστον, αἰνέται, χωρὶς διὰ τοῦτο νὰ καταστήσῃ αὐτὸν συμμέτονον τῶν ἰδεῶν τοῦ κ. Κουμουνδούρου, ἐξεδίωκον ἀπὸ τῆς αὐτῆς τῆς συνδιαλλετικῆς καὶ μετροπαθῆς ὁδῶν, ὡς ὁ τιμωρὸς αὐτοῦ ἀνὴρ ἐξέδωκε κατ' ὅλην τὴν οἰκτὴρ ἐκείνην κομμικτικὴν. Ἐκτοῦ δὲ εἶναι γνωστὸν, ὅτι ὁ κ. Ζεῖμης, κατ' ἀρχὴν διὰ τὸν ἔργον ἐβλεπε κατὰ πῶτον συμμέτονον τῶν ἐργῶν τοῦ κ. Κουμουνδούρου, ἐξεδίωκον ἀπὸ τῆς αὐτῆς τῆς συνδιαλλετικῆς καὶ μετροπαθῆς ὁδῶν, ὡς ὁ τιμωρὸς αὐτοῦ ἀνὴρ ἐξέδωκε κατ' ὅλην τὴν οἰκτὴρ ἐκείνην κομμικτικὴν. Ἐκτοῦ δὲ εἶναι γνωστὸν, ὅτι ὁ κ. Ζεῖμης, κατ' ἀρχὴν διὰ τὸν ἔργον ἐβλεπε κατὰ πῶτον συμμέτονον τῶν ἐργῶν τοῦ κ. Κουμουνδούρου, ἐξεδίωκον ἀπὸ τῆς αὐτῆς τῆς συνδιαλλετικῆς καὶ μετροπαθῆς ὁδῶν, ὡς ὁ τιμωρὸς αὐτοῦ ἀνὴρ ἐξέδωκε κατ' ὅλην τὴν οἰκτὴρ ἐκείνην κομμικτικὴν.

Ἐκτοῦ δὲ εἶναι γνωστὸν, ὅτι ὁ κ. Ζεῖμης, κατ' ἀρχὴν διὰ τὸν ἔργον ἐβλεπε κατὰ πῶτον συμμέτονον τῶν ἐργῶν τοῦ κ. Κουμουνδούρου, ἐξεδίωκον ἀπὸ τῆς αὐτῆς τῆς συνδιαλλετικῆς καὶ μετροπαθῆς ὁδῶν, ὡς ὁ τιμωρὸς αὐτοῦ ἀνὴρ ἐξέδωκε κατ' ὅλην τὴν οἰκτὴρ ἐκείνην κομμικτικὴν. Ἐκτοῦ δὲ εἶναι γνωστὸν, ὅτι ὁ κ. Ζεῖμης, κατ' ἀρχὴν διὰ τὸν ἔργον ἐβλεπε κατὰ πῶτον συμμέτονον τῶν ἐργῶν τοῦ κ. Κουμουνδούρου, ἐξεδίωκον ἀπὸ τῆς αὐτῆς τῆς συνδιαλλετικῆς καὶ μετροπαθῆς ὁδῶν, ὡς ὁ τιμωρὸς αὐτοῦ ἀνὴρ ἐξέδωκε κατ' ὅλην τὴν οἰκτὴρ ἐκείνην κομμικτικὴν. Ἐκτοῦ δὲ εἶναι γνωστὸν, ὅτι ὁ κ. Ζεῖμης, κατ' ἀρχὴν διὰ τὸν ἔργον ἐβλεπε κατὰ πῶτον συμμέτονον τῶν ἐργῶν τοῦ κ. Κουμουνδούρου, ἐξεδίωκον ἀπὸ τῆς αὐτῆς τῆς συνδιαλλετικῆς καὶ μετροπαθῆς ὁδῶν, ὡς ὁ τιμωρὸς αὐτοῦ ἀνὴρ ἐξέδωκε κατ' ὅλην τὴν οἰκτὴρ ἐκείνην κομμικτικὴν. Ἐκτοῦ δὲ εἶναι γνωστὸν, ὅτι ὁ κ. Ζεῖμης, κατ' ἀρχὴν διὰ τὸν ἔργον ἐβλεπε κατὰ πῶτον συμμέτονον τῶν ἐργῶν τοῦ κ. Κουμουνδούρου, ἐξεδί

Εν γένει δε ούδεις πρωθυπουργός δύναται να προτείνη συνθηκολογίας εις συνταγματικόν ήγμονα, όπως δέν δύναται ν' αναγνωρίσῃ άλλας συνθήκας ή τόν συνταγματικόν Χάρτην. Ούτος είναι ού το μετά τού θήνου συμβόλαιον αὐτό, τό δικαιοκρινόν πηδάλιον του, τό πολιτικόν του βύζυγ-γέλιον. Ο συνταγματικός ήγμων δέν ενεργεί κατ' ἀρεσκείαν προσωπικήν, άλλά κατὰ καθήκον και κατ' ἐθνικήν ἀνάγκην. Ὡστε και θέλον δέν δύναται νά παραδεχθῇ ὅρους και συμφωνίας ἐξωθεν ἐπιβαλλόμενας. Ἀπαξ δέ δεχθεῖς τούς ὅρους ἐνός κομμάτιου, πῶς ἤδυνάτο ν' ἀρνήθῃ ὁμοίαν συνθηκολογήσαν πρὸς πάντας τούς λοιπούς; Ἐκεῖνο τό ὅποιον ὁ πρωθυπουργός ἔχει ἀνεμεσιδῆσθαι δικαίωμα νά ζητήσῃ, εἶναι πᾶν τό ὅπο τό συντάγμα και τῶν κειμένων νόμων καθιερωμένων, ὁ δέ βασιλεὺς βεβαίως οὐδέν τούτων ἤδυνάτο ν' ἀρνήθῃ. Ἐκαστος δέ πολιτικός ἀνήρ ἔχων εἰς χεῖράς του τήν ἰσχύϊν τού συντάγματος και καλῶς χρώμενος αὐτῇ, και αὐτό τό βασιλικόν σκήπτρον δύναται νά καταστήσῃ ἐκτελεστήν τῶν συνταγματικῶν αὐτοῦ θελήσεων. Τούτο δέ ἐννοεῖται ἀριστα ἐκ περὶ αὐτοῦ. Κουμουνδούρος, ὅστις ἐξῆλθε ἀσκήσας τήν ἐξουσίαν, οὐτε τῷ 1867 οὐτε τῷ 1871 ἐπρότεινε συνθήκας παραοίαιας. Μήπως πρὶν ὁ βασιλεὺς ἦτο συνταγματικός ὡς ὁ αὐτός, ὡς διεκρίνυνται ἐν τῇ Βουλῇ τότε ὁ κ. Κουμουνδούρος, νυν δέ ὁποῦπετε αὐτόν δέν εἶναι πλέον; ἢ μήπως ὁ κ. Κουμουνδούρος, ὡς τότε ἀπολυτοφρων, κατέστη νυν συνταγματικός μέχρι δημοκρατισμοῦ; Στοιχάζεται ὅτι πρέπει νά ἐγκαταστήσῃ ἡ ὑπὸ προέδρον βασιλεία δημοκρατία, ἢ ἠθέλων νά μωρήσῃ ὡς τοιοῦτον τόν Γεώργιον.

Τό συμπέρασμα τούτων εἶναι ὅτι ἡ δικαιοσύνη ὡς εἶναι περὶ τῆς, καί ὅτι ἡ ἀντισυνταγματικότητα. Εἶναι δέ πρὸς τούτοις καί ὁριστική διά τήν βασιλείαν, πρὸς ἣν ἐκδηλοῦται δυσπιστία μήπως δέν ἐκτελέσῃ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς πρὸς τόν λαόν. Οὐδείς δέ ἐν συνταγματικῷ καίει ἔχει τό δικαίωμα, ὑποβάλλων τόν ήγμονα εἰς προνομιώμενες συμφωνίας, νά μεταχειρισθῇ τόν ἀνώτατον ἀρχόντα ὡς κακῆς πίστεως ἄνθρωπον. Τὸ μόνον δικαίωμα τού πρωθυπουργοῦ, ἔάν νομίζῃ ὅτι ἡ βασιλεία ἀντιδρῇ εἰς τήν ἐπικρασίαν τῶν κεκτημένων προνομίων, τόν κατὰ τὰ ὑπὸ τῶν συνταγματικῶν προδιαγεγραμμένα, εἶναι ἡ παραίτησις, ταῦτα δέ αἰτιολογῶν ἀπὸ τῶν βήματος τῆς Βουλῆς δύναται ν' ἀφῇ τήν ἀπόφασιν εἰς χεῖρας τοῦ ἔθνους.

Εάν λοιπὸν τό ὑπόμνημα ἦν ὁ μόνον ἀντισυνταγματικόν, άλλά και ἐκ βόθρων περὶ τῶν καί μάλιστα, ποῖοι οἱ ὑπαγοφράσαντες αὐτό λόγοι; Τούτο θέλομεν κατ' ὀλίγον ἀνακαλύψαι, ἀπὸ πρώτον, μετὰ τὰς περὶ τῆς γενικῆς ἀποφύσεως τοῦ ὑπομνήματος παρατηρήσεις ταύτας, προβῶμεν εἰς τήν ἐξέτασιν τῶν δύο αὐτοῦ μεγάλων διαίρεσεων, τῆς ἐσωτερικῆς και τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Κουμουνδούρου.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΙΤΑΛΙΑ.

Η ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΕΣΦΑΛΕΙΑ

Ἡ Ἰταλία, ἡ ὥραία ἐκείνη χώρα, ἡ εὐτυχὴς ὡς λίαν ταχέως ἐπιτυχούσα τοῦ ποδομένου αὐτῆς και συγκεντρωσάσα ὑπὸ μίαν καί τήν αὐτὴν βασιλείαν ἀπὸν τό ἐθνόσπερ ἐπὶ τοσοῦτος αἰῶνας διετέλει ἐρμαιον τῶν διαβεβῶν ἰσχυρῶν κρατῶν, ἡ ὥραία ἐκείνη χώρα τῆς Ἰταλίας, λέγομεν, μετ' ὅλας τὰς ἐπιβουλὰς μεταβολῆς ἀπέμεινε δυστυχῶς. Εἰς πολὺ τὸ σημεῖον ἐκείνου, εἰς ὁ ὥραία, νά ῥθῇ. Εἰς ὑπὸ πολιτικῆν ἐπιβὴν ἐπιβλῶν πολλὰ βελτιστώσεις, τό δέ ὅνομα τού ἰταλικῶν βασιλείου ἐπιβάλλων πολὺ πλέον ἡ πρότερον, οὐδέν ἦτον ἡ ἐσωτερική καταστάσις τῆς χώρας διατελεῖ εἰς τήν αὐτὴν πάντοτε, ἡν ἐπόμεν εἰς ἐπὶ χειροναίβου. Ἡ δημοσία ἀσφάλεια κατ' ἀπασαντὴν Ἰταλίαν εἶναι λυπηρῆ, ἡ ληστεία ὑπερβῇ ἥδη πᾶν ὅριον καί ῥιζώσῃ τοσοῦτον ὥστε ἀπορεῖ ἕκαστος τίνα νά ὑποδείξῃ τὰ καταλλήλότερα μέτρα πρὸς ἐξόντωσιν τῆς ἐπικρατοῦ καί τὴν χώραν οἰκταρῶς κατὰ-στῶσιν ἐκείνην ὅλως. Εὐτυχῶς δὲ τὴν Ἰταλίαν αὐτὴ ἔχει ἰκανοὺς φίλους ἡ μάλλον ἔχει οὐχ τοσοῦτος ἐχθροὺς, ὅσους ἡ μικρὰ Ἑλλάς, ἐνθα καί τό ἔλκυστρον ἐν συμβῇ διασπαιζόμενον ἀμείους πανταχοῦ, ἐκουσίως πολλὰκις παραβρίβεται και χρησιμεύει ὡς ὅπλιον ἰκανόν, ὅπως κατασκευαγνέντως ἀπορεῖ ὅτι ἡ Ἑλλάς και πᾶν ὅτι ἑλληνικόν.

Περὶ τὴν Ἰταλίαν νεώτεροι ληστικῶν πράξεων ἐγράψαμεν πρὸ ὀλίγου χρόνου ἰκανῶς, νυν δέ εἰς ἐκείνας ἐπιπροστίθενται και ἄλλαι. Κατὰ τινὰ ἐκ Ῥώμης ἀνταποκρινόμεναι γερμανικῆς ἐφημερίδος περὶ τὴν πολὺν ἐπικρασίαν τῶν πυλῶν τοῦ ἀγίου Παύλου και περὶ τὰ ἐκείνους βήματα μακρὰν ἀπὸ πληθὺς ἀνθρώπων, οἵτινες ἐντρομοὶ ἦκουσαν τὴν ἐκπαιστικὴν τοῦ πυροβόλου. Τό γεγονός τοῦτο, ὡς εἰκάζει, διέφυγε τῶν Ῥωμαίων πολὺ πλέον ἢ αἰ ἐν Σικελίᾳ ληστεύσεις τῶν πλουσίων βαρύνος Πορτοῦρη καί τῶν Σκανδαρί, καί ὁ ἐμπρησμός τοῦ ἱπποτοῦ Γρημαλῆ μετὰ τῶν ἀδελφῶν του. Ἀλλ' ἐάν τὰ τοιαῦτα φαινόμενα ἦναι σποραδικὰ διά τὴν ἰταλικὴν πρωτεύουσαν, ἐν Σικελίᾳ ὅμως συμβαίνει κατ' ἐξάσταν δὲ πρᾶγματα ἐπὶ τῇ νήσῳ τοσοῦτον ἐξετραγυλῶσαν, ὥστε ἐπὶ τέλους ἡ κυβερνήσις ἀφίλει νά λαβῇ σὺντανα καί δραστήρια μέτρα. Αἱ ληστικαὶ συμφοραὶ ἐκεῖ εἶναι τοσοῦτον πολυαριθμοὶ και τοσοῦτον καλῶς διαγινωσκόμεναι καί εἰς λόγους διηρημέναι, καί δὲ ὁποιοθεμένων ὅπλων ἐρωδιασμένα, ἐν δέ ταῖς σκηναῖς αὐτῶν ἔχουσιν τοσοῦτην προμήθειαν ἐπιτείνουσαν και το-

σοῦτον καλῶς ἐξυπηρετοῦνται ὑπὸ τῶν κατασκόπων χωρικῶν, ὥστε ἀληθῶς εἶπεν ἀπέβησαν ἐντελὲς κυριαρχία τῆς νήσου. Καθ' ἑκάστην ἡμέραν συλλαμβανόμενοι ἀπαχόνται εἰς τὰς ὄρη εἰς τις πλοῖους κτηματίας εἰς εἰς τῶν ἐισπρακτικῶν τῶν φόρων, ἐνίοτε δέ και τέκνα ἐκείνων, ἀντὶ ὧν ἐξαιτοῦνται λῦτρα ἀνερχόμενα συνήθως εἰς 100.000 φράγκων. Οὐδείς πλέον τολμᾷ νά ἐξέλθῃ τῶν πυλῶν τοῦ Παλέρμου, τό ἐμπόριον και πᾶσα ἄλλη συγκοινωνία εἶναι διακεκομμένη, και ἐντὺς αὐτῶν ἀκόμη τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως τὴν νύκτα οἱ ἀνθρώποι πενιέρονται ἐνοπλοί. Πόσον οἱ φιλήσυχαι πολῖται εὐφραντο ἰνα λαμβάνοντα ἀνιστήσαντα αἰσῶνται κατὰ τῶν ληστικῶν συμφορῶν. Πλὴν οἱ φιλελευθεροὶ Ἰταλοὶ εἰσι φιλόλατροι και φιλοσοφικοὶ μόνον ἐξετάσαντες τὰ πρᾶγματα ἀποβρίπτουσι πάντας βαρεῖαν και αὐστηρὰν ποινὴν, προσδόντες τῇ δυνάμει ποτε νά ἐπικρατήσῃ τὴν ἡσυχίαν καί τὴν ἀσφάλειαν εἰς τὴν χώραν δι' ἐκείνων και μετρίων ποινῶν. Ὁ νομαρχὴς τοῦ Παλέρμου κόμης Ρασπὸν ἐκ τού κήρυγματος τῶν φιλελευθέρων εὐρίσκει νυν ἐν Ῥώμῃ, ἐνθα ἔχει μακρὰς συνεντεύξεις μετὰ τῶν ὑπουργῶν τῶν ἐσωτερικῶν. Οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι ὁ κ. νομαρχὴς ἀπῆλθεν εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ὥπως καθυποβῇ τὴν παραίτησιν του, οἱ δέ τούνακτον φρονούσιν ὅτι ἐπαυθῇ ἡ ἡμέρα τῆς θέσεως ἐκείνης; ἄλλ' ὅπως ποτ' ἐν τῇ προήδῳ ὁ λόγος τῆς ἀκρίτου ἐκείνης ἀποβῇ, τοῦτο δ' ὅστιν ἡ κακίστη κατάστασις τῆς δημοσίας ἀσφαλείας.

ΡΩΣΣΙΑ.

ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΠΕΡΙ ΤΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

ΣΥΝΕΛΕΣΗ. ΟΙ ΕΝ ΚΕΛΜΙ ΟΥΝΤΑΙ.

Ἀναγινώσκοντες ἐν τινι ἐκ Πετροῦπολεως ἀλληλογραφίᾳ τῆς «Γενικῆς Ἐφημερίδος» τῆς «Αὔγουστου».

Κατ' αὐτὰς διεβόλη ῥῆμα ὅτι τό προηγούμενόν ἐτος ἐνταῦθα συγκαταστήσαντα νέον συνέδριον πρὸς ἐπιθεώρησιν τῆς ἐν Παρισίοις τῷ 1865 συναρθείσης διεθνούς συνθήκης περὶ τῶν τηλεγράφων. Συμμελῶν πρὸς τό δὲ δόξαν τὸς ἐνθήμερος συνθήκης τοιαῦτα συνεδρία συνεκατήστησαν ἡδη δύο τό μὲν ἐν Βιέννῃ, τό δέ ἕτερον πρὸς διετίαν ἐν Ῥώμῃ. Ἐν τῇ τελευταίῳ τούτῳ καταδείχθη, ὡς γνωστόν, ὅτι ἡ συνθήκη τῶν Παρισίων ἀπῆλθεν πολλοὺς τύπους, ὅς; ὡς ἔν ὅν ἐκ τριτάτης νά παραβῇ. Διὰ οἱ νυν ἐκ τριτάτης καὶ ἐκ τελευτῆς προτίθενται ἰνα ἐπενεργήσωσι τὰς ἐκ τῶν χρόνων καταδείχθεισας ἀναγκαίως μεταβολὰς και ὑπὸ τῷ πνεύμῳ τούτῳ νά συντάξωσι νεωτέραν καί σύντομον τινὰ ἐκδοσιν. Προκειμένη δέ περὶ τό διεθνὲς τούτου συνέδριον, λέγεται ὅτι καί εἰς τό γεγονός τοῦτο ἀποδοθήσεται ἡ αὐτῇ σπουδαίους και σημαντικὰς ἀποδοχὰς καί εἰς τὴν ἐν Παρισίοις συνθήκῃν τῷ 1865, ἐνθα παρήσαν, ὡς γνωστόν, ἀντιπροσώπων ἐκείνοι διαφόρων κυβερνήσεων ἐν τῇ ἐξέτασιν τῶν δύο αὐτοῦ μεγάλων διαίρεσεων, τῆς ἐσωτερικῆς και τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Κουμουνδούρου.

Ἰκανόν ἐνδοκίμον παρέχουσι αἱ ἐκ Χέλμης εἰδήσεις τῆς «Ρωστικῆς Ἐφημερίδος», καθ' ὅς; ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς ἐπαρχίας Χέλμης, Πόλεπλη ἀρρώσθη ὑπὸ τῶν πάπας, διότι τελευταίον ἐποίησε τινὰς ἀποπειράς, ὅπως ἐκκαθάρσῃ τὸν περὶ τὴν λειτουργίαν τύπον ἀπὸ τινος περιεσφρασάσας κατανομίας και νά ἀποβάλλῃ πᾶσαν ψευδὴ διδασκαλίαν, ἥτις μικρὸν κατὰ μικρὸν εἰσῆλθῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην ὑπὸ τῆς προπαγάνδης τῶν καθολικῶν ἱερῶν. Ὁ πάπας, ἀπαγορεύει, ὡς ἔν ὅν ἐν προφῇ διὰ τοιοῦτον μίαν ὅς; παράχῃ τινὰ ὀφείλουται εἰς τὰ ἐκ τῆς κινήματα τῆς «Εκκλησίας τῶν Οὐντών». Τὰ κινήματα ἐκείνα ἔρπον χαρακτηρίζονται πᾶντα πᾶσιν καί ἦσαν καρπὸς τῶν μηχανημάτων καί τῶν παντοίων ραδιοσυρῶν τῶν καθολικῶν ἱερῶν. Ἀλλ' ἡδη ἐπῆλθεν ἡ τάξις και ἡ ἡσυχία κατ' ἑπῶσαν τὴν ἐπαρχίαν, ὁ δὲ ἀνταποκρινόμενος τῆς ῥωστικῆς ἐφημερίδος φρονεῖ, ὅτι ὁ νυν καὶ ὅστις ὅστις ὁ καταλλήλως πρὸς ἀποδοχὴν και ἐξόντωσιν παντός κατὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην λεγόμενον τοῦ καθολικισμοῦ.

ΕΛΛΑΣ.

ΚΡΙΣΙΣ ΠΕΡΙ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀναγινώσκοντες ἐν τῷ «Χρόνῳ» τοῦ Λονδίνου.

Αἱ ἐν Ἑλλάδι νυν ὑπουργικαὶ κρίσεις, αἰσιδιώτες καί ἐν τῇ φαινομένη σπουδαίους αὐτὰς πράγματα ὀλίγην ἔχουσιν σημασίαν. Οὐχ ἦτον ὅμως ἡ γενική τῆς χώρας κατάστασις εἶναι τοιαύτης φύσεως ὥστε προκαλεῖται σφοδρὰ σχολία περὶ τῆς τύχης τοῦ μικροῦ βασιλείου. Κατὰ τὸ μὲν τὸ ἑλληνικόν ἔθνος εἶναι ἀνέχον τὸν ἐνδιαφέροντος ὅπερ περὶ αὐτοῦ εἶδειται ἐν μεγάλῃ δυνάμει. Κατ' ἄλλους δέ προφανῶς ἀποδοκίμαται ὅτι ἐν αὐτῷ οἱ ἐξοικεῖται ἐν γένει ἀνέκονται περὶ τὸ συμφοροπλοῦν πρὸς τὸ ἀνταγματικόν πολιτεύμα, καί οὕτως κατ' ἐξῆς. Ἀλλ' ἡ νεώτερη τῆς Ἑλλάδος καθίσταται χώρα ἀκμαίατατα. Τὸ ἐμπόριον και ἡ βιομηχανία ποιοῦνται προσόδους ὀλίγων μὲν ταχέως ἀλλὰ βεβαίως ἡ τιμὴ τῆς διὰ τῶν χειρῶν ἐργασίας εἶναι λίαν ὑψηλὴ, καί ὁ λαὸς εὐχρηστίζεται τέλους ἐκ κυβερνήσεως συνετῶς καὶ ἀντιμωμυμένης εἰς τὰς ὑποθέσεις αὐτοῦ.

Ἡ καθάρσις πολιτικῆς ἱστορίας τοῦ βασιλείου, ἥτις ἀναγκαῖα μόνον ὑπονοεῖται μεταβολὰς, παρουσιάζεται ὑπὸ διαφόρον ὄψιν εἶναι διασκευαστικὴ ἄλλ' ὀλίγον ἀξιοπεπληγῆ. Ἡ ἀλληλογραφία κρῖνον κενὸν ἐννοεῖται, ὥστε ἀληθῶς εἶπεν ἀπέβησαν ἐντελὲς κυριαρχία τῆς νήσου. Καθ' ἑκάστην ἡμέραν συλλαμβανόμενοι ἀπαχόνται εἰς τὰς ὄρη εἰς τις πλοῖους κτηματίας εἰς εἰς τῶν ἐισπρακτικῶν τῶν φόρων, ἐνίοτε δέ και τέκνα ἐκείνων, ἀντὶ ὧν ἐξαιτοῦνται λῦτρα ἀνερχόμενα συνήθως εἰς 100.000 φράγκων. Οὐδείς πλέον τολμᾷ νά ἐξέλθῃ τῶν πυλῶν τοῦ Παλέρμου, τό ἐμπόριον και πᾶσα ἄλλη συγκοινωνία εἶναι διακεκομμένη, και ἐντὺς αὐτῶν ἀκόμη τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως τὴν νύκτα οἱ ἀνθρώποι πενιέρονται ἐνοπλοί. Πόσον οἱ φιλήσυχαι πολῖται εὐφραντο ἰνα λαμβάνοντα ἀνιστήσαντα αἰσῶνται κατὰ τῶν ληστικῶν συμφορῶν. Πλὴν οἱ φιλελευθεροὶ Ἰταλοὶ εἰσι φιλόλατροι και φιλοσοφικοὶ μόνον ἐξετάσαντες τὰ πρᾶγματα ἀποβρίπτουσι πάντας βαρεῖαν και αὐστηρὰν ποινὴν, προσδόντες τῇ δυνάμει ποτε νά ἐπικρατήσῃ τὴν ἡσυχίαν καί τὴν ἀσφάλειαν εἰς τὴν χώραν δι' ἐκείνων και μετρίων ποινῶν. Ὁ νομαρχὴς τοῦ Παλέρμου κόμης Ρασπὸν ἐκ τού κήρυγματος τῶν φιλελευθέρων εὐρίσκει νυν ἐν Ῥώμῃ, ἐνθα ἔχει μακρὰς συνεντεύξεις μετὰ τῶν ὑπουργῶν τῶν ἐσωτερικῶν. Οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι ὁ κ. νομαρχὴς ἀπῆλθεν εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ὥπως καθυποβῇ τὴν παραίτησιν του, οἱ δέ τούνακτον φρονούσιν ὅτι ἐπαυθῇ ἡ ἡμέρα τῆς θέσεως ἐκείνης; ἄλλ' ὅπως ποτ' ἐν τῇ προήδῳ ὁ λόγος τῆς ἀκρίτου ἐκείνης ἀποβῇ, τοῦτο δ' ὅστιν ἡ κακίστη κατάστασις τῆς δημοσίας ἀσφαλείας.

ἔξωθεν ἀπὸ πάσης πραγματικῆς ἀρχῆς, ἀπέλθον εἰς τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς, ὡς δὲ ἰκανῶς εὐτυχῶς λογιζόμενοι εὐφρανόνται ἐν τῷ προσεχῇ ἀποτελέσματι τῆς ψηφοφορίας τὰ στοιχεῖα μερίδος ἀκούοντος ἰσχυρῶς ὅπως ἀναλάβῃ τὰς ἡμέρας τοῦ κράτους. Ἀνέκονται τοιαῦτα ἀδελφότητος ζητήματα εἶναι ἂν ἡ Ἑλλάς ἐκείνη πρὸς ἐκ τῆς ἀνεκταρτίας αὐτῆς. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι πρέπει νά κληθῇ μετὰ τινος ἐπιεικείας. Ἡ πολιτικὴ ἐλευθερία εἶναι τὸ ἐξῆρτον ὅμοιόν δέν δύναται νά ποιεῖται πάντα ὅμοιόν τῶν θεμάτων. Αὐθιγὰν τὸς ὅς; ὅτι ἐκ τῶν ἀνέκων ἀλλοτρίων τῶν κυβερνητικῶν προσωπικῶν διαφθορῶν παρατηρεῖται σὺν κατὰ τὸ Ἑλλήνων ἔχουσιν βαθὺ αἰσθητικὴν σέβασμόν πρὸς τὸ σύνταγμα αὐτῶν, και ἀποδοῦναι αὐτῷ τὰ ἀγαθὰ ὅν ἀπολαμβάνει. Ἡ ἰσχυρὰ αὐτῇ πίστις εἶναι αἰσιματότατος οἰκιστοῦ. Τὰ ὑπουργεῖα ἄντιν διεδόσαντο ἀλλήλα ἐν Ἀθήναις δὲν ὅς; ἦδυνάτο νά ῥθῃ τὴν ἐκ τῶν ἀνέκων ἀλλοτρίων τῶν κυβερνητικῶν προσωπικῶν διαφθορῶν παρατηρεῖται σὺν κατὰ τὸ Ἑλλήνων ἔχουσιν βαθὺ αἰσθητικὴν σέβασμόν πρὸς τὸ σύνταγμα αὐτῶν, και ἀποδοῦναι αὐτῷ τὰ ἀγαθὰ ὅν ἀπολαμβάνει. Ἡ ἰσχυρὰ αὐτῇ πίστις εἶναι αἰσιματότατος οἰκιστοῦ. Τὰ ὑπουργεῖα ἄντιν διεδόσαντο ἀλλήλα ἐν Ἀθήναις δὲν ὅς; ἦδυνάτο νά ῥθῃ τὴν ἐκ τῶν ἀνέκων ἀλλοτρίων τῶν κυβερνητικῶν προσωπικῶν διαφθορῶν παρατηρεῖται σὺν κατὰ τὸ Ἑλλήνων ἔχουσιν βαθὺ αἰσθητικὴν σέβασμόν πρὸς τὸ σύνταγμα αὐτῶν, και ἀποδοῦναι αὐτῷ τὰ ἀγαθὰ ὅν ἀπολαμβάνει. Ἡ ἰσχυρὰ αὐτῇ πίστις εἶναι αἰσιματότατος οἰκιστοῦ. Τὰ ὑπουργεῖα ἄντιν διεδόσαντο ἀλλήλα ἐν Ἀθήναις δὲν ὅς; ἦδυνάτο νά ῥθῃ τὴν ἐκ τῶν ἀνέκων ἀλλοτρίων τῶν κυβερνητικῶν προσωπικῶν διαφθορῶν παρατηρεῖται σὺν κατὰ τὸ Ἑλλήνων ἔχουσιν βαθὺ αἰσθητικὴν σέβασμόν πρὸς τὸ σύνταγμα αὐτῶν, και ἀποδοῦναι αὐτῷ τὰ ἀγαθὰ ὅν ἀπολαμβάνει. Ἡ ἰσχυρὰ αὐτῇ πίστις εἶναι αἰσιματότατος οἰκιστοῦ. Τὰ ὑπουργεῖα ἄντιν διεδόσαντο ἀλλήλα ἐν Ἀθήναις δὲν ὅς; ἦδυνάτο νά ῥθῃ τὴν ἐκ τῶν ἀνέκων ἀλλοτρίων τῶν κυβερνητικῶν προσωπικῶν διαφθορῶν παρατηρεῖται σὺν κατὰ τὸ Ἑλλήνων ἔχουσιν βαθὺ αἰσθητικὴν σέβασμόν πρὸς τὸ σύνταγμα αὐτῶν, και ἀποδοῦναι αὐτῷ τὰ ἀγαθὰ ὅν ἀπολαμβάνει. Ἡ ἰσχυρὰ αὐτῇ πίστις εἶναι αἰσιματότατος οἰκιστοῦ. Τὰ ὑπουργεῖα ἄντιν διεδόσαντο ἀλλήλα ἐν Ἀθήναις δὲν ὅς; ἦδυνάτο νά ῥθῃ τὴν ἐκ τῶν ἀνέκων ἀλλοτρίων τῶν κυβερνητικῶν προσωπικῶν διαφθορῶν παρατηρεῖται σὺν κατὰ τὸ Ἑλλήνων ἔχουσιν βαθὺ αἰσθητικὴν σέβασμόν πρὸς τὸ σύνταγμα αὐτῶν, και ἀποδοῦναι αὐτῷ τὰ ἀγαθὰ ὅν ἀπολαμβάνει. Ἡ ἰσχυρὰ αὐτῇ πίστις εἶναι αἰσιματότατος οἰκιστοῦ. Τὰ ὑπουργεῖα ἄντιν διεδόσαντο ἀλλήλα ἐν Ἀθήναις δὲν ὅς; ἦδυνάτο νά ῥθῃ τὴν ἐκ τῶν ἀνέκων ἀλλοτρίων τῶν κυβερνητικῶν προσωπικῶν διαφθορῶν παρατηρεῖται σὺν κατὰ τὸ Ἑλλήνων ἔχουσιν βαθὺ αἰσθητικὴν σέβασμόν πρὸς τὸ σύνταγμα αὐτῶν, και ἀποδοῦναι αὐτῷ τὰ ἀγαθὰ ὅν ἀπολαμβάνει. Ἡ ἰσχυρὰ αὐτῇ πίστις εἶναι αἰσιματότατος οἰκιστοῦ. Τὰ ὑπουργεῖα ἄντιν διεδόσαντο ἀλλήλα ἐν Ἀθήναις δὲν ὅς; ἦδυνάτο νά ῥθῃ τὴν ἐκ τῶν ἀνέκων ἀλλοτρίων τῶν κυβερνητικῶν προσωπικῶν διαφθορῶν παρατηρεῖται σὺν κατὰ τὸ Ἑλλήνων ἔχουσιν βαθὺ αἰσθητικὴν σέβασμόν πρὸς τὸ σύνταγμα αὐτῶν, και ἀποδοῦναι αὐτῷ τὰ ἀγαθὰ ὅν ἀπολαμβάνει. Ἡ ἰσχυρὰ αὐτῇ πίστις εἶναι αἰσιματότατος οἰκιστοῦ. Τὰ ὑπουργεῖα ἄντιν διεδόσαντο ἀλλήλα ἐν Ἀθήναις δὲν ὅς; ἦδυνάτο νά ῥθῃ τὴν ἐκ τῶν ἀνέκων ἀλλοτρίων τῶν κυβερνητικῶν προσωπικῶν διαφθορῶν παρατηρεῖται σὺν κατὰ τὸ Ἑλλήνων ἔχουσιν βαθὺ αἰσθητικὴν σέβασμόν πρὸς τὸ σύνταγμα αὐτῶν, και ἀποδοῦναι αὐτῷ τὰ ἀγαθὰ ὅν ἀπολαμβάνει. Ἡ ἰσχυρὰ αὐτῇ πίστις εἶναι αἰσιματότατος οἰκιστοῦ. Τὰ ὑπουργεῖα ἄντιν διεδόσαντο ἀλλήλα ἐν Ἀθήναις δὲν ὅς; ἦδυνάτο νά ῥθῃ τὴν ἐκ τῶν ἀνέκων ἀλλοτρίων τῶν κυβερνητικῶν προσωπικῶν διαφθορῶν παρατηρεῖται σὺν κατὰ τὸ Ἑλλήνων ἔχουσιν βαθὺ αἰσθητικὴν σέβασμόν πρὸς τὸ σύνταγμα αὐτῶν, και ἀποδοῦναι αὐτῷ τὰ ἀγαθὰ ὅν ἀπολαμβάνει. Ἡ ἰσχυρὰ αὐτῇ πίστις εἶναι αἰσιματότατος οἰκιστοῦ. Τὰ ὑπουργεῖα ἄντιν διεδόσαντο ἀλλήλα ἐν Ἀθήναις δὲν ὅς; ἦδυνάτο νά ῥθῃ τὴν ἐκ τῶν ἀνέκων ἀλλοτρίων τῶν κυβερνητικῶν προσωπικῶν διαφθορῶν παρατηρεῖται σὺν κατὰ τὸ Ἑλλήνων ἔχουσιν βαθὺ αἰσθητικὴν σέβασμόν πρὸς τὸ σύνταγμα αὐτῶν, και ἀποδοῦναι αὐτῷ τὰ ἀγαθὰ ὅν ἀπολαμβάνει. Ἡ ἰσχυρὰ αὐτῇ πίστις εἶναι αἰσιματότατος οἰκιστοῦ. Τὰ ὑπουργεῖα ἄντιν διεδόσαντο ἀλλήλα ἐν Ἀθήναις δὲν ὅς; ἦδυνάτο νά ῥθῃ τὴν ἐκ τῶν ἀνέκων ἀλλοτρίων τῶν κυβερνητικῶν προσωπικῶν διαφθορῶν παρατηρεῖται σὺν κατὰ τὸ Ἑλλήνων ἔχουσιν βαθὺ αἰσθητικὴν σέβασμόν πρὸς τὸ σύνταγμα αὐτῶν, και ἀποδοῦναι αὐτῷ τὰ ἀγαθὰ ὅν ἀπολαμβάνει. Ἡ ἰσχυρὰ αὐτῇ πίστις εἶναι αἰσιματότατος οἰκιστοῦ. Τὰ ὑπουργεῖα ἄντιν διεδόσαντο ἀλλήλα ἐν Ἀθήναις δὲν ὅς; ἦδυνάτο νά ῥθῃ τὴν ἐκ τῶν ἀνέκων ἀλλοτρίων τῶν κυβερνητικῶν προσωπικῶν διαφθορῶν παρατηρεῖται σὺν κατὰ τὸ Ἑλλήνων ἔχουσιν βαθὺ αἰσθητικὴν σέβασμόν πρὸς τὸ σύνταγμα αὐτῶν, και ἀποδοῦναι αὐτῷ τὰ ἀγαθὰ ὅν ἀπολαμβάνει. Ἡ ἰσχυρὰ αὐτῇ πίστις εἶναι αἰσιματότατος οἰκιστοῦ. Τὰ ὑπουργεῖα ἄντιν διεδόσαντο ἀλλήλα ἐν Ἀθήναις δὲν ὅς; ἦδυνάτο νά ῥθῃ τὴν ἐκ τῶν ἀνέκων ἀλλοτρίων τῶν κυβερνητικῶν προσωπικῶν διαφθορῶν παρατηρεῖται σὺν κατὰ τὸ Ἑλλήνων ἔχουσιν βαθὺ αἰσθητικὴν σέβασμόν πρὸς τὸ σύνταγμα αὐτῶν, και ἀποδοῦναι αὐτῷ τὰ ἀγαθὰ ὅν ἀπολαμβάνει. Ἡ ἰσχυρὰ αὐτῇ πίστις εἶναι αἰσιματότατος οἰκιστοῦ. Τὰ ὑπουργεῖα ἄντιν διεδόσαντο ἀλλήλα ἐν Ἀθήναις δὲν ὅς; ἦδυνάτο νά ῥθῃ τὴν ἐκ τῶν ἀνέκων ἀλλοτρίων τῶν κυβερνητικῶν προσωπικῶν διαφθορῶν παρατηρεῖται σὺν κατὰ τὸ Ἑλλήνων ἔχουσιν βαθὺ αἰσθητικὴν σέβασμόν πρὸς τὸ σύνταγμα αὐτῶν, και ἀποδοῦναι αὐτῷ τὰ ἀγαθὰ ὅν ἀπολαμβάνει. Ἡ ἰσχυρὰ αὐτῇ πίστις εἶναι αἰσιματότατος οἰκιστοῦ. Τὰ ὑπουργεῖα ἄντιν διεδόσαντο ἀλλήλα ἐν Ἀθήναις δὲν ὅς; ἦδυνάτο νά ῥθῃ τὴν ἐκ τῶν ἀνέκων ἀλλοτρίων τῶν κυβερνητικῶν προσωπικῶν διαφθορῶν παρατηρεῖται σὺν κατὰ τὸ Ἑλλήνων ἔχουσιν βαθὺ αἰσθητικὴν σέβασμόν πρὸς τὸ σύνταγμα αὐτῶν, και ἀποδοῦναι αὐτῷ τὰ ἀγαθὰ ὅν ἀπολαμβάνει. Ἡ ἰσχυρὰ αὐτῇ πίστις εἶναι αἰσιματότατος οἰκιστοῦ. Τὰ ὑπουργεῖα ἄντιν διεδόσαντο ἀλλήλα ἐν Ἀθήναις δὲν ὅς; ἦδυνάτο νά ῥθῃ τὴν ἐκ τῶν ἀνέκων ἀλλοτρίων τῶν κυβερνητικῶν προσωπικῶν διαφθορῶν παρατηρεῖται σὺν κατὰ τὸ Ἑλλήνων ἔχουσιν βαθὺ αἰσθητικὴν σέβασμόν πρὸς τὸ σύνταγμα αὐτῶν, και ἀποδοῦναι αὐτῷ τὰ ἀγαθὰ

σχημαίνοντες την παρελθούσαν δευτέραν περί την ενάτην και ημίσειαν ώραν της πρώτης τριετίας ορισθέντες ήτοι Ιεροπολιτικούς, Θωμάκους, επεβλήθησαν καθ' έτερον συνδέσμον των ονόματι Βελύ έφένθη εξήλυσαν αυτόν διά βράβων ανήλως τοσοῦτον, ώστε ο δυστυχής απέθανεν εκ των πληγών μετ' ολίγην ώραν. Τοῦτο δ' έγινετο εν πλήρει οδῳ εἰς Γενί Μπακτοῦ της Πόλεως. Οἱ δολοφόνοι όμως συνεληφθησαν προηθές εν τῇ Πόλει καθ' ἣν ώραν ήτοιμάζοντο νά μεταβείναι όπως φύγουν επί τοῦ ἀτμοπλοίου Βόρνης.

Αναγινωσκόμεν εν τῷ «Ανατολικῷ Ἀστέρι».

Ἡ Ἀ. Ἐξ. ὁ πρεσβευτής της Ἑλλάδος κ. Εὐστ. Σίμος, συνοδευόμενος καί υπό τῶν διερμηνέων κ. Ἀντίπα, ἐπισκέψατο τὸν πρεσβυτέρου ἀσάβαντον τὸν Μ. πατριάρχην τὸν Ἀρμενιὸν κ. Ναρσὴν. Ἐν τῇ ἐπισκέψει ταύτῃ, καθὼ ἐκ θετικῆς πηγῆς πληροφορούμεθα, πολλὸς ἐγένετο λόγος μεταξὺ τοῦ κ. πρεσβευτοῦ καὶ τοῦ πατριάρχου περί τῶν σχέσεων τῶν δύο ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν τῆς ὁρθοδόξου καὶ τῆς ἀρμενικῆς, καθ' ἣν αἱ ὑπὸ τοῦ πατριάρχου ἐξεγερθεῖσαι ἐν τούτῳ σάβειες εὐφρέστησαν σφοδρὰ τὸν ἐξοχώτατον πρεσβευτήν, ὅστις ἐδράξατο τῆς ευκαρίας, ὅπως ἐκ τοῦ σύμφωνος καταμύθου τὰς πλήρεις χριστιανικῆς ἀγάπης ἀρχάς, ὑφ' ὧν ἐμπνέεται ὁ εὐπαΐσιμος πατριάρχης, καὶ ἰδὼς τὰς πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἐκκλησίαν θερμὰς συμπαιθείας αὐτοῦ.

Ἐν τῇ συνομιλίᾳ ταύτῃ ἐγένετο μνηεὶ καὶ τῆς περὶ Ἀρμενίων σπουδαίας συγγραφῆς τοῦ σεβασταρχιερέως μητροπολίτου Χίου κ. Γρηγορίου, ὃν, καθὼ ἡ Α. Μ. ἐξέφρασε πρὸς τὸν πρεσβευτήν, ἐπέθιμε καὶ προσωπικῶς νά γνωρίσῃ.

Ὁ πρεσβευτὴς πρὸς ὃν, καίπερ αἰφνιδίως μεταβάλλεται ἐν τῇ θερμότητι καὶ διακεκριμένῃ ὑπόψει, ἀνεχώρησεν ἐκ τῶν ἀρμενίων πατριαρχίων, φέρων τὰς ἀγαθολύμπας ἐντυπώσεις, οὐ μόνον ὡς ἐκ τῶν ἀργῶν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ τῶν εὐγενῶν τρόπων ἐπ' οἷς διακρίνεται. Μετὰ δύο ἡμέρας ἡ Α. Μ. ὁ πατριάρχης ἀνταπόκρισιν ἐπέστειλεν τῷ κ. πρεσβευτῇ. Νομίζομεν δὲ ὅτι οἱ τὰ καθ' ἑαυτὴν διέποντες, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, χρεὸς ἔχοντες, ὅπως ὑπολογίζονται ἐκ τῶν ἐκδηλουμένων τούτων συμπαιθειῶν, ὡς ἀντιπροσωπεύει ὁ πνευματικὸς ἀρχηγὸς τοῦ ἀρμενικοῦ ἔθνους, συνεργήσονται καὶ οὗτοι, τὸ καθ' ἑαυτοῦς, εἰς τὴν καλλιέργειαν αὐτῶν. Καὶ δὲν ἀνέχομεν μὲν εἰς τὴν ταῖν ἐκείνων οὐτινὲς ὑπολογιζόμενοι πάντῃ ὁμαλὴν τὴν πρὸς τὴν τελείαν ἑνωσιν οὐδὲν, ἀλλ' ὅμως ἀπὲρ μάλον καὶ μάλον στενότεραν σχέσεις ἀπ' ἐνὸς καὶ ἑνὸς τῶν προσιτάμενων ἀρχηγῶν τῶν δύο Ἐκκλησιῶν ἀπ' ἐτέρου, δύνανται σπουδαίως νά ἐξωμαλύνουν καὶ προελθεῖν τὴν ὁδόν.

Τὸ καθόλου δὲ τοῦτο τόσον μάλλον σήμερον ἐπιβάλλεται πρὸς ἡμετέρας ἀρχάς, ὅσον καὶ αὐτὴ ἡ ἀπλήρως συμπάθεια, ἡ ἐξωθεν ἐκδηλουμένη, τυγχάνει πολυμνηστικῆς ἐν ταῖς σημεριναῖς περιστάσεσι, καθὰ πανταχόθεν περιστοιχόμεθα ὑπὸ παγίδων καὶ ἐχθρῶν.

Ἡ ὁθωμανικὴ ἐφημερὶς «Ἀξερδέν-Χαβζ-δης» ἀναγγέλλει ἐν συνστάσι ἰσχυράς ἐν τῷ ὑπουργίῳ τῆς ἀστυνομίας ἐπιτροπῇ πρὸς σύνταξιν νέου κανονισμοῦ τῶν διαβατηρίων, διὰ τὸν λόγον ὅτι ὁ ἦδη ἐν ἰσχυρῇ κανονισμῷ παρουσιάζει πλείστα χάσματα ἀπὸ παρακωλύσεων ἐν πολλοῖς τὴν ἀστυνομικὴν ἐνέργειαν καὶ παρεμποδίζουσι τὴν ἐξάσκησιν τῆς δεούσης ἐπιτηρητικῆς ἐπὶ τῆς κυκλοφορίας τῶν ὁδοιπορτῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ, πρὸς συνεκρότησιν ἥδη τὴν πρῶτην αὐτῆς συνεδρίσιν, συγκρατεῖται ἐκ τοῦ φιλοφρόντου, μέλους τοῦ ὑγενομικοῦ συμβουλίου, τοῦ Σερρέ βέη, μέλους τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς ἀστυνομίας, τοῦ Σιδικῆ ἐφένθη, πρώτου γραμματέως τῆς νομαρχίας τῆς πρωτεύουσας καὶ ἀνωτέρου τινὸς ὑπαλλήλου τῆς διευθύνσεως τῶν ἐπιμέσεων πόρων.

Τὴν δευτέραν ἀπῆρξεν ἐκ τοῦ λιμένος ἡμῶν ἀπεργασμένη εἰς Ποντο-πράκλειαν ἡ αὐτοκρατορικὴ φρεγάτα «Μελχιδέν» μετ' ὀλίγων ἡμέρων ἀποστελλομένη εἰς τὰ παρσχανα ὑπὸ τοῦ λιμοῦ μέρει τῆς Ἀνατολῆς. Ἐπὶ αὐτῇ ἀνεχώρησαν ἐντεῦθεν φέρων ἀλευρά πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν τὸ ἀτμοκίνητον «Ισλαχάτ».

Τὸ σάββατον, ὁρίζεσθαι συμβάσιν ἐν Κιλικίᾳ γερὶ μεταξὺ δύο λεμβούμων Ἑλλήνων, ὁ ἑτερος αὐτῶν κατήγετο κατὰ τὸν ἀντικαὶρου τοῦ ἐπανηληλυμένου πλῆγας διὰ μαχητὰς καὶ περιήγαγεν αὐτοὺς εἰς ἀπελπιστικὴν κατάστασιν. Ὁ ἄλλος συνελθὼν τὴν ἐπιστολήν, ἐκ τῶν καταθέσεων αὐτοῦ ἐξέγεται, ὅτι πρὸ πολλοῦ ἦδη ἐμελέτα τριακτὴν ἐκδίκησιν κατὰ τὸ θύματός του.

Τηλεγραφικῶς ἀναγγέλλεται ἡ κλήρωσις τοῦ δημοτικοῦ δανείου τῆς πόλεως Βουκουρεστίου.

Ἡ σειρά 1748, ἀρ. 96, ἐκέρδησε τὸν μέγαν κλήρον ἐκ φρ. 75,000 ἡ σειρά 6664 ἀρ. 77 ἐκέρδησε τὸν δεύτερον κλήρον ἐκ φρ. 15,000.

Αἱ κληρονομασταί σειράι εἰναι 18, 512, 596, 618, 790, 817, 915, 1780, 2319, 2486, 2488, 2539, 3090, 3208, 3316, 3534, 3592, 3672, 4069, 4968, 5218, 5543, 5677, 5758, 6214, 6434, 6633, 6691, 7187, 7231, 7360.

Τῷ παρὰ τὴν λιμενοδόχον τῆς νήσου Χάλκης Σπυριδωνοῦ «Ἡ Ἰλιάς Ἑλλάς» διευθυόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Λουμίδου, συνίσταται ἐκ τῶν γαλίων τῶν λευτῶν μεταβαίνοντες ἐκείσε. Δωμάτια λαμπρά καὶ χωρὶς ἡμέρας ὑπόσταται εἰς τὴν

διὰ τὴν τῶν οἰκογενειῶν, αἰτίνας θέλουσιν εὐρὴ καθαρότητα καὶ πᾶσαν τὴν δυνατὴν περιποίησιν καὶ ἀνέσιν ἐπὶ συγκρατικῶς ἀπολαύσεως τιμῆς.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΥΚΕΙΟΝ

ΕΝ ΣΤΑΥΡΟΠΟΛΕΙ.

Τὴν προσεχὴ κυριακῇ, 23 ἰουνίου, περὶ ὥραν 8 π. μ. ἀρχοῦνται αἱ ἐξετάσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Λυκείου, τὴν δ' ἐπομένην Κυριακὴν 30 τοῦ αὐτοῦ γενήσεται ἡ ἀπονομὴ τῶν ἀπολυτηρίων εἰς τοὺς ἀπορριπτόντας. Παρκαλοῦνται λοιπὸν οἱ τε γονεῖς καὶ κηδεμόνες καὶ οἱ τῶν φιλομάθων εὐαρεστοῦνται νά παρευθῶνται.

(Τ. Σ.) Η ΕΦΟΡΙΑ.

Ἐκ Χίου ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 16/28 ἰουνίου τὴν ἐπομένην εὐχαριστήριον διατριβήν.

Τὸ ἱεράριον τῆς παρελθούσης δευτέρας 10/22 τρέχοντος τὴν 9 ὥραν π. μ. πυρκαϊὰ ἐκάρηται, ἀγινώστου πιν, ἐν τῇ ἐκταθῇ καταστροφῇ μου κεκίνησεν κατὰ τὴν ἀγορὰν καὶ ἐν ἀποσιᾷ μου ὄλλαν. δὲν ἐπέφερε μεγάλην καταστροφὴν ἐμὴ καὶ καὶ πλείστοις ἄλλοις, ἀν' ἐκείνων, μετ' ὅλην τὴν ἐπεκαρτοῦσαν νηνεμία, πολυάριθμοι συμπολίται πάσης τάξεως μὴ ἐσπεύον ἀδρόν ἡ δὲ Α. Ε. ὁ διοικητὴς ἡμῶν Σαδικῆ ἐφένθη διὰ τῆς ἀγγελίας καταβράσας μετ' ἀξιοπαύλου ζήλου παρῶντες πάντας πρὸς κατάσβεσιν τοῦ θαλάρου στοιχείου καὶ ὁ ἀξίος προύρχος ἡμῶν Σαδικῆ ἐφένθη μετὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ καὶ μὴ ἀνέλας μετὰ σπουδαίας μεριμνῆς ἐπεσπείσθη πρὸς καταστροφὴν τοῦ πυρὸς, μέχρις οὗ κατενόηθη ὅτι μόνον τελείαν νά οὐθεθῇ ἀλλὰ καὶ νά περιορισθῇ ἐκ ἀτημάτους τινὰς ζημίας ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ πηγῇ.

Ὅταν καθήκον μου θεωρῶ ὅπως προσφέρω δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τὸν ἄξιον διοικητὴν ἡμῶν Σαδικῆ ἐφένθη καὶ πρὸς τὸν ἀξίον προύρχον Σαδικῆ ἐφένθη καὶ τοῖς λοιποῖς ἀξιωματικοῖς συμπολίταις μου, ὅστινες συνετέλεσαν πρὸς τὴν διάσπασιν τῶν συμπεριλαμβανόμενων καὶ περιορισμὸν τοῦ κακοῦ οὗτον μάλλον δὲν στερομένη διασώζοντες τὸν ἀναγκαῖον μέσον. Πείσθη δὲ καὶ μετ' ἐμοῦ πᾶσα ἡ κοινότης ἡμῶν ὅτι ἡ Α. Ε. καὶ οἱ ἀρμόδιοι θέλουσι φρονεῖν σπουδαίως καὶ καταγίνει εἰς τὴν ἀποκρίσιν τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων μέσων ὅσον ἀνελίων καὶ λοιπῶν καὶ καταλλήλως διατάξει τὴν χρῆσιν αὐτῶν, ὅπως τοῖς λοιποῖς ἔξωθεν τοῖς ἀπὸ τὴν παρηγορίαν δὲ δὲν ὀα παρὶστέμεθα ἀπαθεῖς ἐξ ἀνάγκης θεαταί τῆς καταστροφῆς τῆς περιουσίας ἡμῶν.

MIX. A. ΜΕΛΕΚΟΣ

ΜΗΝΗΣΟΥΝ.

Τὸ προαναγγελλθὲν μνημοσύνην ὑπὲρ τοῦ ἀτυχοῦς νέου Γίκου Παπασωτηριου τοῦ μακαρίου πλοιοάρχου Κωνσταντίνου Κεραλιανῶ καὶ τῶν ἄλλων συναπολεσθέντων αὐτοῖς ἐν τῷ βοιωθέντι ἀτμοπλοίῳ «Κάρ» ἐτελέσθη τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ ἐν τῇ συνοικίᾳ Ὑποπόρτης ἱερῷ ναοῦ τοῦ ἁγίου Δημητρίου, ἱεροεργαζόμενος τὸν πανιερωτοῦτο ἁγίου Κορυθαῖος κ. Δωροθέου Εὐελπίδου. Ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ὁ ἱεροεργὼν ἀρχιερεὺς ἐν μέσῳ βαθείας συγκινήσεως καὶ κατανύξεως τῆς πολυπληθοῦς συρῆς τῶν ἐκκλησιαστικῶν χριστιανῶν ἐξερρήνισεν τὸν ἐπόμενον λόγον εἰς τὸν ὁποῖον, πλην τῆς ἱστορικῆς αὐτοῦ ἀξίας, ζωρὸν παρέχει τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὸ λυπηρὸν καὶ ἀπαρξαιζόμενον τοῦ θέματος.

«Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἔξῃς τὴν φιλίαν αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ πᾶσα ψυχὴ ζωὴ ἀπέθανεν ἐν τῇ θάλασσᾳ (Ἀποκ. στ'. 3). Ἀγαπήτω ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα Μία τὸν περιστάσει, αἰτίνας θέλουσι συνοδεῖσαι τὴν καθόλου ἐξαρμένη πᾶσι πνοῇ ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου πληνῆτος καὶ θέλουσι προηγήθῃ τῆς δευτέρας παρούσης τοῦ Κυρίου ἐργουμένη ἐν δόξῃ μετὰ τῶν ἁγίων, ἵνα ἀποδοτῇ ἐκαστῷ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ ἀναβῇ καὶν, ὁρατὸν καὶ γῆν καὶν—ἀνευλίθη ἐνὸς ἡμῶν ἐν μέρει ἐπ' ἐσχάτων ἐν τῇ καταστροφῇ τοῦ ἀτμοπλοίου «Κάρ» κατὰ τὴν θάλασσαν τῆς Προποντίδος.

Σπαραξικάρδιον τὸ συμβάν ἐν ᾧ ἡ ἀτύχησις καὶ φέρουσα ἐν τοῖς σπέρμασι αὐτῆς πληθυσμὸν ὁμογενῶν χωρίου, πληθυσμὸν πλέον τῶν τριακοσίων ψυχῶν, πορευομένη ἐπορεύετο ἐν πλήρει νηνεμίᾳ τὴν πορείαν αὐτῆς, αἰφνίς ἀντίστροφος ἀπέφερε τὴν ναυαγίαν αὐτῆς παραπέσας καὶ αὐτὴν καὶ τὸ πλείστον τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς φέρουσα ὅλκιμα εἰς τὴν θάλασσαν τῶν ὁδῶν. Καὶ συνέβη ἐπ' αὐτὴν τὸ ἀνέβητον πᾶσι τῆς κινήσεως τοῦ Νόε· καθὼ ἐν ᾧ ἐκείνη ἐν παρρησίᾳ κατακλυσμῷ ἔστανεν αὐτὴ καὶ τὸν ἐκλεκτὸν παγενῇ τῆς σαρκαῖς καὶ ὅπως πληθυσμὸν ἐκ τῶν κορυφῶν τοῦ Ἀραράτ, αὐτὴ ἐπ' ἐναντίας ἐν παρρησίᾳ εἰρήνη καὶ νηνεμίᾳ παρέμεινε καὶ αὐτὴν καὶ ὁν ἐνεπιστεθῇ πληθυσμὸν εἰς τὸν τόπον τῆς ἀβύσσου. Ὁ δεύτερος τὸν κατακλυσμὸν τῆς Ἀποκαλύψεως ἀγγέλων ἐξελέλυσεν πρὸ καιροῦ καὶ ἐν μέρει τὸ ἔργον, ὡς ἐλάττω ἐπὶ τῆς θαλάσσης μέρει τῆς ἀπείσου φιλίας του, καὶ πολλὴ ψυχὴ ζωὴ ἀπέθανεν ἐν τῇ θάλασσᾳ.

Ὅστις ὁρίσται, ἀρ' οὐ οἱ ἡμετέροι γενεράκι παραβάντες τὴν θέαν ἐντολὴν ἐξωρίσθησαν ἀπὸ τὸν τόπον τῆς μακαριότητος εἰς τὴν γῆν, τὴν κοιλίαν ταύτην τοῦ κλαυθμοῦ, νά μὴ διατηρῶν ἐπ' αὐτῇ τὴν αἰωνιότητα εἰς τὰ ἄγια αὐτῶν οὕτω πορεύου καὶ κατὰ πάντα τρόπον καὶ τόπον ἀπολιπώτων τὸν βίον, ἀλλ' εἰς τὴν διαδοχὴν τοῦ γένους ὑποκαίμενον ἀλλήλοδιαδόχως εἰς γένεσιν καὶ φθάρῃ ἐκείνην δὲ ν' ἀποσταμύνομεν ἐν τῇ μεταβολῇ αὐτῶν εἰς τὴν ἐν ὁμολογίᾳ ἀληθῆ παρὰ τὴν ὥραν ταύτην τῆς μακαριότητος καὶ τῶν πνευματικῶν, ὅπου νά εὐοφραίνονται βλέποντες τὸν Θεὸν πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, καὶ χορηγούμενοι ἐν τῇ βλέπειν τὴν δόξαν αὐτοῦ.

Ἐν τῷ φρικαλέῳ ἐκείνῳ δεκαλέπτῳ μόλις χρονικῇ διαστήματι, καθ' ὃ χροῖονα ἡγόητο ἡ ἀβύσος τῶν ὁδῶν ἡ καταπρὶ καὶ πλοῦτον καὶ πλήρωμα, φροκτὸν ὁρᾷ παρὶστατο ὁλμῶν, ἀπεισπίας καὶ ἁγίας τῶν ἐν τῷ πλοῖῳ ἁγίων.

νιζόμενων ἀντιμετώπιος πρὸς τὸν θάνατον, καὶ προσπαθούτων ἐκ παντὸς τρόπου καὶ πάτρῃ δυνάμει ν' ἀπορρίψουν τὸ πρὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν παρουσιάζμενον δεινὸν ὄραμα τὸν θάνατον. Ἐν τῇ συμπλέματι τῶν ἁγωνισμένων ἐκείνων δύο ἀνδρῶν παρὶστατο δυνάμειον πρῶτον νά σωθῇ, ἀλλ' ὅστινες θερμὴν ἔχοντες τὴν καρδίαν ὑπὸ τὸν αἰσθητικὸν τῆς πρὸς τὸν πλῆθυσιν ἀγάπης καὶ ἀκτινοβολοῦντα τὰ πρόσωπα ὅπῃ τῆς συναισθήσεως τοῦ καθήκοντος τούτου, ἔτρεπον ὅπως δυνήσωναι νά σώσωσι ὅσους πλείους ἡδύνατο ἀπὸ τῶν ὁδῶν, ὡς καὶ ἔσταναν, αὐτοὶ θύματα νηόμενα μετὰ τῶν ὑπελειφθέντων, παραδόντες ἑαυτοὺς εἰς τὰς ψυχὰς ἀγκάλας τῆς θαλάσσης, ὅσπῃς φαιδρὸς παρέρστησαν ἐνώπιον τοῦ ὀφίτου φέροντες τὸν στέφανον τῆς ἀθλήσεως τῆς πρὸς τὸν πλῆθυν ἀγάπης, τὸν ὁπλοῦν προλαβούσα ἐπὶ τῇ δέξι ἀκτίνῃ, ὅστις εἶπε: «Μετὰ τὴν ταύτην ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὅγῃ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ» (Ἰωάν. ιβ'. 13).

Τὴν ἑνωρίαν ταύτην τῶν Διοσκουρίων, ὅστινες μετ' ἡν ἐπὶ ἡμετέρας σωτηρίας εἰς τινὰς τὸν συμπληρωτῶν αὐτῶν ἐγένοντο ἀφαντοῦς δυνάμεις ὡς καὶ οἱ τοῦ οὐρανοῦ πόλοι διέσκοιτο, ἴσως τινὲς ἐμάντευσαν, πολλοὶ δ' ἴσως θέλουσι καὶ ν' ἀποκρίνουν. Ὅστις εἶναι ὁ πλοιοάρχος Κωνσταντίνος καὶ ὁ ἡμέτερος Εὐθύμιος, ὅπου ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ὁποῖου συνήλθον σήμερον ἵν' ἀναπαύομεν ἐλπίδας καὶ δεήσει πρὸς τὸν Θεὸν τῶν πνευμάτων. Ἐπὶ τούτων ἡμετέρων, οὐχὶ μόνον οὐδὲν ὑπὲρ αὐτοῦ προσεγγίζοντες τὴν ἀνάγκην οὐσίαν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν γόνον καὶ ὁρμήμα γεγονὸς τῆς ἡμετέρας Κορυθαῖας, ἡμετέρας πνευματικῆς υἱὸς ὑπῆρχε, τὸν ὁποῖον ἡ βουλή τοῦ Ἱερίστου ἔκρινεν ἵνα πρῶτον παρακαλοῦται ἐκ τῶν ἡμετέρων ἀγγέλων παραπέμψῃ εἰς τὴν βασιλεύουσάν Ἐκκλησίαν τῶν πρῶτοκόμων τῶν ἐν ὁρατῶν ἀπογεγραμμένων.

Ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ ἐπετῆρξῃ ἡ μὲν στρατηγεμένη ἐκκλησία ἐν τῷ περὶ τὸν αὐτὸν ὅτις, ἡ δὲ πατρί: Κορυθαῖα ἐν τῶν πολυτιμῶν αὐτῆς πολιτῶν, ἡ κοινότης ἐν τῷ χρησίμῳ μέλῳ τῆς καὶ ἡ πολυτιμώμενη αὐτοῦ οἰκογένεια ἐκ ἀσπίνων σύζυγων, ἀδελφῶν, πατέρα καὶ θετον. Καταγάρτοι λοιπὸν ἐπ' αὐτῷ δάκρυα, διότι τοῦτο ὄρεται μὲν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, λέγων ἐπὶ κεφρὶ κλαύουσιν καὶ πάλιν ἐπὶ κεφρὶ καταγάρτοι δάκρυα, καὶ δεινὰ πάσαν ἐνάρξαι ὁρμήν» (Σερ. κβ' 11. λ' 16) τοῦτο δ' ἀπαιτεῖ τῇ φύσει, ἵνα οὕτως ἐλαφρυνθῇ τὸ ἐπιβαρύνον τὴν καρδίαν ἡμῶν ἄλγος. Ναί, καταγάρτοι δάκρυα, κλαύουσιν ἐπὶ τῇ προφύγῃ στερῆς τοῦ σούτου προσηλυτοῦ ἡμῶν ἀδελφοῦ, ἀλλὰ τοιοῦτον μόνον, καὶ διὰ τοῦτο μόνον οὐχὶ δὲ, ὅπως εἶπον τιες, διότι ἀποθανόντος τοῦ θανάτου ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ ὁ νεκρὸς αὐτοῦ ἀφανὴς γενόμενος ἐν τοῖς κύμασι δὲν παρεδόθη εἰς τοὺς κόλπους τῆς παμμήτορος γῆς.

Αἱ ἰδίαι αὐταὶ λείψανα οὗται τῆς ἀρχαίας ἐθιολογικῆς θρησκείας τὸν προγόνον ἡμῶν, ὅτε λατρεύοντες τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα δὲν εἶχον εἰσέτι ἀπολαύσει τὰς ἀκτίνας τῆς ὁραμένης ἀποκαλυφθείσης πίστεως τοῦ Θεανθρώπου, εἶναι πάντῃ ἐνέτι ἡμῶν. Ἐκείνους τινὸς ἐδόξαζον, ὅτι τοῦ ἐν τοῖς ὅδεσι τῆς θαλάσσης ἀποθνήσκοντος ἀπολλύεται καὶ τὸ σῶμα καὶ ἡ ψυχὴ. Οὕτως ὁ ὕπατος τῶν ἑλλήνων ποιητὴν λέγει περὶ τοῦ Αἰάντος τοῦ Ὀϊλέως, ὅστις ἐπὶ τῇ ἐν τῇ θαλάσσῃ, διὰ τὴν ἀπόλαυσιν, ἀπέθανεν ὁρᾷ, ὅτι ἐξ ἀπολαύσεως αὐτοῦ τοῦ θανάτου καὶ σωματικὸν καὶ ψυχικόν.

«Αἶας δ' ἐξαπόλωλε» ἐπὶ πέν ἀλωορὸν ὕδωρ (Ὀδ. Α' 509) καὶ ὅτι τῶν ἐν θαλάσσῃ ἀποθνήσκόντων ἐν τὰ σώματα μὴ ἀνευρηθέντα ἀπολλύονται τὰ τῆς ζωῆς ὅλκιμα, καὶ ψυχὰς δὲν εἰσέρχονται εἰς τὸν ὄχρον. Καὶ διὰ τοῦτο οἱ Ἀθηναῖοι κατεβόσκον εἰς θάνατον τοὺς δέκα στρατηγούς τοὺς ἐν Ἀργινούσας ναυμαχηθέντας καὶ νικητὰς, διότι δὲν ἐφρόντιζαν νά λάβωσιν ἐκ τῆς θαλάσσης τὰ σώματα τῶν ἀποθνήσκοντων Ἀθηναίων (Ξενοφ. Ἑλλήν. Α').

Αἱ δοξασταὶ όμως ἐκείνων αὐταὶ οὐδὲ χώρων οὐδὲ παρόντων, δύνανται νά λάβωσιν ἐντὸς τῶν ἱερῶν ὁρηγῶν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Ἡ μετὰ πρεσβυτέρων, ὅτι ἡ κυρίως ὑπόστασις τοῦ ἀνθρώπου συνίσταται ἐν τῇ ψυχῇ καὶ οὐχὶ τῷ σώματι, καὶ διὰ τὴν ψυχὴν πλάσθησαν κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν τοῦ Θεοῦ εἶναι πνεῦμα εἰς ἡμᾶς ἐκείνον ἐκείνον φθορᾶν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ σώματος ἐν ᾧ ἐτέθη ἵνα ὡς βασιλεὶς δεσπότης αὐτοῦ, ἐπαχέρεται ὅταν καὶ τὸ εἶναι ἐλαθε, κατὰ τὴν ἐκφρασιν τοῦ ἐκκλησιαστοῦ (Α' 6) «καὶ οὐκ ὀκλᾷ κυλῶν τὸ πνεῦμα, καὶ ἐπὶ αὐτῷ καὶ ἐκείνους αὐτοῦ ἐπιστρέφει τὸ πνεῦμα». Ἡμεῖς πρεσβυτέρους τὴν πανταχοῦ τοῦ Θεοῦ παρουσίαν καὶ μετὰ τοῦ προσηλυτισμοῦ ὁμολοῦντες «ποῦ παρεδόθη ἀπὸ τοῦ πνεύματος σου καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου τοῦ φώτος: Ἐάν ἀναβῇ εἰς τὸν οὐρανόν, σὺ ἐκεῖ εἶ ἐάν καταβῇ εἰς τὸν ὄχρον, πᾶσι ἐάν ἀναλάβω τὰς πέριγός μου κατ' ὄρανον, καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἐσχατὰ τῆς θαλάσσης, καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ γῆ σου ὁδηγήσει με, καὶ κολίσει με ἡ δεξιὰ σου» (Ψαλμ. ρλ', 7—10). Ἡμεῖς πρεσβυτέρους τὴν κοινὴν ἐξουσίαν, καὶ τὴν μετὰ τὴν ἀλλήλων τοῦ ἁγίου καὶ ἡ γῆ δώσει τοῦ νεκροῦ αὐτῆς καὶ ἡ θαλάσσα τοὺς ἐν αὐτῇ νεκρούς» (Ἀποκ. κ', 13), ὅπως αἱ ψυχὰς ἀπαλαβόσωνται τὰ ἐαυτῶν σώματα καὶ παραστῶνται ἐνώπιον τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ ἀπολαύσει τὴν ἀμοιβὴν τῶν ὧν ἐπὶ γῆ ἐπράξαν—οὐδαμῶς δύναμεθα νά παραβῶμεν τὰς θύνας δόξας ἐκείνων, ὅστινες οὐτε κοινὴν ἐξουσίαν ἐν ὁμολογίᾳ, οὐτε τὴν πανταχοῦ παρουσίαν τοῦ Θεοῦ ἐπρεσβύνουν, οὐτε πνεῦμα τὴν ψυχὴν παρεχόμενοι οὗτε τὴν ἐν τῇ ψυχῇ κυρίως ὑπόστασιν τοῦ ἀνθρώπου ἀνεγνωρίζουν.

Ἡμεῖς μάλιστα ὅτις ἐκείνους ὅστις ἐδόξαζον, ἐπὶ οὐκ ἐστὶν ὁ Θεὸς Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων. Μαρτ. κβ', 23, ὅτι «ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, καὶ ἀποθνήσκει, ζήσεται» (Ἰωάν. ιβ', 25), καὶ ἐρχεται ὥρα, ὅτι οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ» (ἀδ. ε' 25), κλαύουσιν μὲν ὡς ἀδύνατον ἐπὶ τῇ προφύγῃ στερῆς τοῦ φιλάτου ἡμῶν, παρηγορούμεθα δὲ ὅτι ὁ φιλάτος ἡμῶν μετεβῆ ἐν τῇ φθαρῇ εἰς τὴν ἀθάνατον, καὶ ἀπὸ τοῦ μεταβῆ τοῦτο κῶμος εἰς τὴν ἀθήρῳ χώρῃ τῆς μακαριότητος. Τὰς ὁλγας ταύτας λέγει μου ἐπιστρέφω διὰ τὸν λόγον

ταύτου τοῦ Ἀποστόλου «οὐ θέλω ὁμᾶς ἄγνοεῖν ἀδελφοί, περὶ τῶν κοινομένων ἡμῖν ἡ μὴ ληψέσθαι, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύσωμεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανεν καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ζῆσι σὺν αὐτοῖς» (1^η Θεσ. λ', 13—14).

Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πᾶσις σαρκαὶς ὄντων τὸ κράτος τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, προσεβήμενος ὅλκιμα ὁμᾶται τὴν ψυχὴν τοῦ ἐξ ἡμῶν μεταστάντος ὁλοῦσος Εὐθύμιου κατὰ τὰς αὐτ

Ο κ. Ν. Ζαρέτ Χατσεριάν, υψιστάμενος υπάλληλος δικηγόρος διδάκτωρ του πανεπιστημίου Βρυξελλών, επανελθών εις Κωνσταντινούπολιν ἀπὸ 8 ᾠδημητῶν καὶ ἐκτετατοῦ ἀγροληθίου ἔδωκε εἰς τὴν ἐγγύρῳ νομοθεσίαν καὶ ἐξοικεῖσθαι πρὸς τὴν ἐνταῦθα δικονομίαν διὰ τῆς συχνῆς ροιτῆσεως ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ἔτυχεν ἐπίσης καὶ παρὰ τῆς ἐν τῇ Ὑψ. Πύλῃ συστάσεως ἐξεταστικῆς τῶν δικηγόρων ἐπιτροπῆς πιστοποιητικὸν τοῦ δικηγορικοῦ αὐτοῦ καὶ τῷ ἀνεγνωρίσθη ἐπιστομὸς οὗ τίτλος δικηγόρου.

Κατέγοντο οὖτοι τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα διὰ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος ὁ κ. Ν. Χατσεριάν πιστεύομεν ὅτι θέλει εὐρεσθῆναι πάντας τοὺς διὰ τῆς ἐμπειροσύνης αὐτῶν ἡδυνῶν τὸν τιμήσει.

Τὸ γραφεῖον αὐτοῦ κεῖται ἐν Γαλατῇ, κατὰ τὴν ὁδὸν Σεντουκίλδρ, Σχ. νῆσ. 11, ἄρ. 11.

Ὁ ὑπεύθυνος καὶ ιδιοκτήτης
Γ. ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Εἰς τὸ ἐν Κρήκῳ ἀπέναντι τῆς γερύρας εὐρισκόμενον καρεκλοποιεῖον τοῦ Ἰω. Καρεκλοποιῦ εὐρίσκονται ξυρῆα καλῆς ποιότητος καὶ πωλοῦνται γρ. 24 ἡ ὁκτ.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΓΥΝΗ, μεσοπλάς ἡλικίας, θυ νομένη νὰ ἐπιστατῇ πολυμελὲς οἰκογενεῖαν.

ΠΡΑΓΜΑΤΙ Οἰκία ἐν Βουλγαρίας-δερὲ, ὁδὸς Σιανασθ, ἄρ. 37, τριώροφος μετ' ἐν ὧ καὶ καθάριον ὕψος, ἔχει ἐν τῇ οἰκίᾳ 15 δωμάτια, δύο αὐτοῦ σά, λουτρόν, μαγειρεῖον, σταῦλον, κήπον, φράγξ μετ' ἀντικαταστήσεως, δύο δεξμενὰς Σερρ, κωνίνοια διὰ τριῶν θυρῶν, πηγὴς τερρο-γυνικῆς 1900.—Διευθυντής: Γαλατῆς, ὁ δὲς Καραντίνης. ἄρ. 6.

30 ἰουνίου 1874.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ.

Τὸ προεχρὲς σάββατον, 22 τρέχοντος μηνὸς, γενήσεται ἡ ὁριστικὴ μετρίσις 30 χιλιάδων καντάρων ἀγύρου ὅπερ ἐμειωθητὶν διὰ 15 γρ. τοῦ καντάρου.

Οἱ βουλομένοι νὰ μετρίσωσι τῆς μετρίσις ταύτης προσκαλοῦνται νὰ παρεμβῶσι κατὰ τὴν ῥηθ. ἡμέραν εἰς τὸ στρατιωτικὸν συνδουλῶν (Δρ. Σουρῆ).

Τῇ 18/30 ἰουνίου 1874.

Παιδίον ὀνομαζόμενον Νικόλαος Τζιμπάκης, ἡλικίας ἑτῶν 14, ἀνεχώρησε πρὸς τὰς ἀγῶνας ἐτῶν ἐν Κιουρδῶν Σιμῶν μετὰ τοῦ Φωτῆου Κοντρεξ καὶ ἀγνοεῖται ἡ διακομὴ ἀπορρογῶν.

Ὅστις δώσῃ πληροφορίας περὶ τῶν προσώπων τούτων θέλει ἀνταμειβθῆναι γενναίως. Ἡ διευθύνσις εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ «Νεολόγου».

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ.

Τὴν προεχρὴ πύμπτῃν 20 ἰουνίου ἔκτε θήσονται εἰς τελευταίον πλειστηριασμὸν 300,000 ὁκάδων πινύρου ἐκ τοῦ αυτοκρατορικοῦ στρατιωτικοῦ ἀπορρογῶν πρὸς ἑνὶν ᾧ 15 πινύρων τὴν ὁκτ.

Οἱ ἐπιθυμούντες νὰ ὑπεβιβασθῶσι πρὸς καλοῦνται νὰ μεταβῶσι κατὰ τὴν αὐτὴν ὁριζήσαν ἡμέραν εἰς τὸ στρατιωτικὸν συνδουλῶν.

Ἐν Δρ. Σουρῆ, τῇ 17 ἰουνίου 1874.

ΠΡΑΓΜΑΤΙ Οἰκία ἀθλητικῆς ἐν Πέτρῳ εἰς τὴν γωνίαν τῆς ὁδοῦ Ἰωάν. Ὑπ. ἄρ. 12, ἔχουσα δίκαια τρία δωμάτια, δεξμενὴν καὶ φράγξ. Ἡ διευθύνσις εἰς τὸν ἐν Φανερῷ διαμένοντα κ. Κ. Θωμάδην.

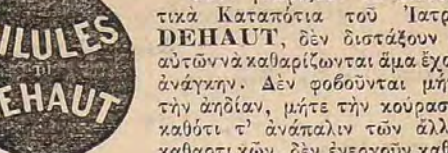
ΕΙΔΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΕΞ ΙΩΝ (ΜΕΝΕΞΕΣ) ΤΗΣ ΠΑΡΜΑΣ
Ε. ΡΙΝΑΥΔΚΑΙ ΜΕΥΕΡ
Προβλεπόμενα
τῆς Α. Μ. Βασιλικῆς τῆς Ἀγγλίας
καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Σουτλάντ
ΣΑΒΟΝ ΜΑΛΑΚΤΙΚΟΝ
ΑΡΜΑ ΔΙΑ ΤΟ ΡΙΝΟΜΑΤΡΟΝ
ΚΟΝΙΣ ΟΡΥΖΟΥ
ΑΙΩΝΟΣ ΣΚΕΛΕΤΟΣ (Gold-Cream)
ΥΑΡΟ ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΣ
ΑΡΜΑΤΙΚΑ ΦΑΛΑΚΙΑ
ΠΟΜΑΛΑ ΡΕΥΣΤΑ
37, boulevard de Strasbourg, 37
ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ
Εὐρίσκονται
παρὰ τοὺς κυριώτερους μιστοποιοὺς,
Φαρμακοποιούς καὶ Κοσμητοὺς

INJECTION BROU

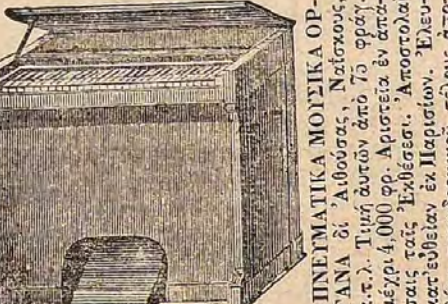
Γρηῖν, ἀλάνθαστος καὶ πρὸς πρὸς καὶ μὲν θεραπεύοντα ἀνεῖ ἐπιδοθητικὴν Εὐρίσκειται εἰς δίκαια τὰ φαρμακεία τοῦ πόρου (25 ἑτη ἐπιτυχίας). Ἐν Πάρισι, παρὰ τὸν ἑρμειεὺς BROU, boulevard Magenta, 158.

Βραβίον ἐν τῇ παγκοσμίᾳ ἐκδόσει τοῦ Λονδίνου 1862.

ΥΑΡ ΠΑΙΣΣΟΦΥΛΛΟΥ
ΤΩΝ ΚΑΡΜΕΛΙΤΩΝ
Κατὰ τῆς ἀποπληξίας παραλοιπίας, ναυστίας, χολέρας, μαλαρίας, λιπιδιμίας, δυσμερίας, τῶν κούλων, κτλ.
BOYER
Μόνος διάδοχος, τῶν Καρμελιτῶν
Ἐν Πάρισι, 14, rue Taranne.
Παρακαταθήκη ἐν Κωνσταντινὺπολιν παρὰ τοῖς ΚΚ. Canzuch ἀδελφοί, Ciobanoglu, Della Sudda, Kassapian, Vélitz, καὶ Σιντ. Zanini.

Ὅσοι γνωρίζουν τὰ καθαρί-
στικα Καταπύματα τοῦ ἱατροῦ
DEHAUT, δὲν ἀποδέχονται ἐν
αὐτοῖς καθάρισις ἀνεγύρου
ἀνέγρου. Δὲν φοβούνται μὴ
τὴν ἀσθένειαν, μὴ τὴν κοιλίαν,
καθὼς τὸ ἀνάπτυκτον τῶν ἄλλων
καθαρίστικων, δὲν ἐνεργεῖ καθὼς
πρέπει παρ' ἑνὶν καθάρισις μετὰ
καὶ πᾶσι, ὡς ὁ Οὐδὲν, ὁ Κόρσις, τὸ
καθαρίστικον δύναται ἐκαστος νὰ
ἐλέγῃ τὴν ὥραν καὶ τὸ φάγν
ἐπὶ τοῦ ἑαυτοῦ ἐνδονομίου ἀπὸ
αὐτῆς ἐργασίας τοῦ ἡ τοῦ καθαρίου
κοιλίας μὴδὲν ἐκ τῆς καλῆς καὶ
θεραπευτικῆς ἀσθενείας τὴν ἐπὶ
ἀσθενείαν τὸ ἀπαιτεῖ.
Κοιλίαν 5 γρ. καὶ 2 γρ. 50, ἐν Πάρισι, παρὰ τοῦ
ἱατροῦ DEHAUT, καὶ εἰς δίκαια τὰ
Φαρμακεία.
Ἀπαιτεῖται ὅπου μ' ἐκαστον κοιλίαν τὸ
DEHAUT, καὶ εἰς δίκαια τὰ
Βιβλίον ἐμπειρογόνου ὁδηγῶν εἰς
πᾶσαν γλῶσσαν. Ζητήσετε τὸ ἐκ
100 ὁκτ. εἰς Γαλ. γλῶσσαν Ἐγγε-
ρίδιον τοῦ ἱατροῦ DEHAUT.
Αποθήκη παρὰ τοῖς ΚΚ. Δελλὰ Σουδὰ, Βελίτς
καὶ Σιντ. Κιοβανόγλου, καὶ Ζαννί.

ΑΠΟΦΥΓΕΙΝ
ΤΑΣ ΠΑΡΑΠΟΙΗΣΕΙΣ
CHOCOLAT
MENIER
(ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΜΕΝΙΕΡ)
ΑΠΟΦΥΓΕΙΝ
ΤΑΣ ΠΑΡΑΠΟΙΗΣΕΙΣ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ
τοῦ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ καὶ Υἱοῦ.
(ALEXANDRE père et fils.)
106, ὁδὸς Rivoli, 106.
ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ
τοῦ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ καὶ Υἱοῦ.
(ALEXANDRE père et fils.)
106, ὁδὸς Rivoli, 106.
ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ.

ΒΟΤΟΤ
(τὸ πέντε προϊόντα του)
ΤΟ ΑΛΗΘΕΣ ΥΑΡ ΒΟΤΟΤ
τὸ μοναδικὸν λευκαίνον τοῦ ὀδοντῶν
ἐπιδοκίμασθαι παρὰ τῆς ἱατρικῆς ἀκαδημίας
τῶν Παρισίων.

Τὸ ὕδωρ Βοτότ εἶναι τὸ ἀποτελεσματικώ-
τερον διὰ τὴν λεύκανσιν τῶν ὀδοντῶν. Εἰς
γὰρ ὅσον εἶναι ἰσχυρότερον πρὸς ἀποκαθάρ-
σιν καὶ τὸν πόρον τοῦ λαμποῦ καὶ τοῦ ὀδοντο-
κόρυφου τὴν ὀδοντοφάνειαν εἰς τὰ παιδία.

ΚΟΝΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΟΝΤΑΣ
Τὸ πολυτίμητον τοῦτο προϊόν μεταχειριζό-
μενον μετὰ τοῦ ὕδατος Βοτότ, εἶναι ἡ ὑγιει-
νέστερα προπαρασκευὴ διὰ τὴν ἐνδυνάμωσιν
τῶν ὀδοντῶν καὶ λεύκανσιν τῶν ὀδοντῶν.

EXTRAIT DOUBLE
Υδρωδιδόν τοῦ σιλικίου ἀνεῖ ὀδοντῶν
Σταγόνες τινὲς χυνομένη εἰς τὸ ὕδωρ
ζωραίνει τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου καὶ ἀνα-
μεικτοῦν ἡδυνῶν ὁδόν.

LE SUBLIME
Ἐμποδίζει πᾶσαν τὴν πύμπτῃν τῆς κό-
μης Ἐξαιλεῖται τὴν πιτυρίαν. Καταπνέει
τοὺς νευροκινῶν. Τονεῖται εἰς αἱ
κυριώτεραι ἰδιότητες τοῦ θαυμαστοῦ τούτου
προϊόντος.

ΟΞΕΙΔΙΟΝ ΣΤΟΛΙΣΜΟΥ
Προπαρασκευὴ ἀπὸ οὐσίας καθαράς, φυτῶν
τοινικῶν, τοῦ ζελεῖον τοῦτο χρεῖται ἀνεκτίμους
ἰδιότητος διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ στολισμοῦ.

Γενικὴ Αποθήκη, 229, rue St-Honoré,
πλησίον τῆς ὁδοῦ Κασιλιάνων.
Αποθήκη 18, Bâdes Italiens, ἐν Πάρισι.
Ἐν Κωνσταντινὺπολιν, παρὰ τοῖς κκ.
Bortoli (Maison du Bon Marché),
Canzuch freres, Βρετανικὸν Φαρμακείον,
Della-Sudda, Κεντρικὸν Φαρμακείον.
Mir et Cottareau, ἑταῖροι 2 ὁδὸς Der-
vish. Vélitz et Cie, ἑταῖροι.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ
ΤΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
ΑΖΙΖΙΕ
ΓΡΑΜΜΗ ΤΩΝ ΠΡΙΓΚΗΠΟΝΗΣΩΝ.
Αρχόμενον ἀπὸ τὴν τετάρτην 1/13 μαῖου
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ.
Ἦρ. Α. Κατὰ τοὺς εἰς γέρουσαν.
11 30 Ἀπὸ Παντῆ, Χαρταλινῆ, Πρίγκηπου,
Μάλτεπα.
11 45 Πρίγκηπου, Χάλκη, Ἀντιγόν. Πρώτην.
1 — Πρίγκηπου, Δάκκου, Χάλκη, Πρώτην.
7 30 Παντῆ, Χαρταλινῆ, Πρίγκηπου, Χάλ-

κην, Ἀντιγόν. Πρώτην. (Τὰς παρα-
σκευὰς καὶ εἰς Καδίκειον).
Ἦρ. Α. Κατὰ τοὺς εἰς γέρουσαν.
2 30 Διὰ Πρώτην, Ἀντιγόν. Χάλκη, Πρί-
γκηπου, Χαρταλινῆ, Παντῆ. (Τὰς πα-
ρασκευὰς καὶ εἰς Καδίκειον).
9 45 Μάλτεπα, Πρίγκηπου, Χαρταλινῆ, Παντῆ.
10 15 Πρώτην, Χάλκη, Δάκκου, Πρίγκηπου.
10 45 Πρώτην, Ἀντιγόν. Χάλκη, Πρίγκηπου.
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ.

Κατὰ τοὺς εἰς γέρουσαν.
11 30 Πρίγκηπου, Χάλκη, Μάλτεπα.
11 30 Παντῆ, Χαρταλινῆ, Πρίγκηπου, Χάλ-
κην, Ἀντιγόν. Πρώτην.
7 15 Παντῆ, Χαρταλινῆ, Πρίγκηπου, Χάλ-
κην, Μάλτεπα, Καδίκειον.
9 — Πρίγκηπου, Δάκκου, Χάλκη, Ἀντι-
γόν. Πρώτην.
Ἦρ. Α. Κατὰ τοὺς εἰς γέρουσαν.
2 — Καδίκειον, Μάλτεπα, Χάλκη, Πρί-
γκηπου, Χαρταλινῆ, Παντῆ.
3 — Πρώτην, Ἀντιγόν. Χάλκη, Δάκκου,
Πρίγκηπου.
10 — Πρώτην, Ἀντιγόν. Χάλκη, Πρί-
γκηπου, Χαρταλινῆ, Παντῆ.
11 — Μάλτεπα, Χάλκη, Πρίγκηπου.
ΓΡΑΜΜΗ ΚΑΔΙΚΕΙΟΥ.

ΤΑΞΕΙΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ.
Κατὰ τοὺς εἰς γέρουσαν.
Ἦρ. Α. 11 30—12 30—1 15—2—2 45—
3 45—5—8 15—9—9 45—10 30—11 15—
11 45.
Ἦρ. Α. 11 30—12 30—1 15—2—2 45—
2 45—5—8 15—9—9 45—10 30—11 15—12.

ΤΑΞΕΙΣ ΚΥΡΙΑΚΩΝ.
Κατὰ τοὺς εἰς γέρουσαν.
Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

Ἦρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—
10—11—12.

ΣΥΡΟΠΟΝ ΠΙΣΣΗΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥΛΟΥΤΑΝΟΥ ΒΑΣΕΑΜΟΥ.
Μεγάλη ἀποθήκη εἰς τὸν Πέτρ. φαρμακείον
Ν. ΘΕΟΔΩΡΙΟΥ, Μεγάλη ὁδὸς ἄρ. 186 Κωνσταντινούπολιν.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Α. Θ. ΔΟΥΝΙΑ

Ἦρ. 188. Ἐν τῷ κέντρῳ τῆς μεγάλης ὁδοῦ τοῦ Γαλατῆ. Ἦρ. 188.

Ἡ διευθύνσις τοῦ φαρμακείου τούτου, γνωστοποιεῖ ὅτι ἐκτός τῶν ἐν χρήσιν εἰς τὴν ἱατρικὴν πα-
ρασκευασμάτων, προμηθεύει καὶ νῦν φαρμακοποιεῖται προϊόντα, χρήσιμα πρὸς τὴν ἐν-
εῖαν καὶ τὴν καθόλου ὑγιεινὴν. Ἦτοι

Ἀγγλικὸν ἐλαῖ